

السما، الحسنی

جلد ۲

شرح دعای جوشن کبیر

مهدی افتخار

عضو هیأت علمی گروه معارف اسلامی
دانشگاه پزشکی شیراز

دعای جوشن کبیر. شرح

اسماء الحسنی: شرح دعای جوشن کبیر/مهدی افتخار..

قم: مطبوعات دینی، ۱۳۸۴

ج. ۲

ISBN: 964- 8818- 18- 5 (جلد اول): ۱۸۰۰۰ ریال

ISBN: 964- 8818-25-8 (جلد دوم): ۲۹۰۰۰ ریال

کتابنامه بصورت زیرنویس:

۱. دعای جوشن کبیر- نقد و تفسیر. ۲. خدا - نامها. ۳.

۲. خدا - صفات. الف. افتخار، مهدی، ۱۳۴۵، شارح. ب. عنوان.

ج. عنوان: شرح دعای جوشن کبیر.

۱۳۸۴

۲۹۷/۷۷۴

BP ۲۶۸/۴۰۲/الف ۷

انتشارات مطبوعات دینی

۷۷۴۴۶۵۰ - ۷۷۴۲۸۴۷

اسماء الحسنی (شرح دعای جوشن کبیر) جلد دوم

• شرح: مهدی افتخار • ناشر: مطبوعات دینی

• نوبت چاپ: چاپ اول، تابستان ۸۴ • لیتوگرافی: غدیر • چاپ: قدس

• شمارگان: سه هزار نسخه • مرکز پخش: کتابسرای اشراق

• ویراستاران: سرکار خانم عفیفه غیاثی، علیرضا فاضلی

• قیمت: ۲۹۰۰۰ ریال

بسمه تعالی شأنه

دید مجنون را یکی صحرا نورد
بر بروی پشته‌ای بنشسته فرد
صفحه‌اش از خاک و انگشتان قلم
بر بروی خاک هی میزد رقم
گفت: کای مجنون بیدل چیست این؟
می‌نگاری نامه بهر کیست این؟
گفت: مشق نام لیلی می‌کنم
خاطر خود را تسلی می‌کنم
چون میسر نیست با من کام او
عشق بازی می‌کنم با نام او
(عطار)

بنام آن ذات عزیزی که جز نامش کلام دوستانش را شیرین ساخت، و دسترسی
بذات مبارکش را بر همگان مسدود ساخت، و وصول به آن مقام منزهی را فرمایش
حبیبش که فرمود: «ما عرفناک حق معرفتک» در بر بست.
آن ذات عزیزی که در عین آنکه اول است آخر هم اوست و در عین آنکه ظاهر
است باطن هم اوست. کثرت اسماء خللی در وحدت ذاتش نیاورد، شوکت جلالش
ره بر جاذبه جمالش نیست، در راه معرفتش اینهمه اضداد، دست رفیق مدارا با
یکدیگر فشرده‌اند و در سر منزل قریش نه تنها به وحدت گرائیده‌اند که همه محو و
نابود گشتند.

باری عشاقان وصالش را در تنگنای عالم ناسوت که آنرا اسفل السافیل نامید،
گاهی با فرمان: «تعالوا» و زمانی با ندای «سارعوا» و «سابقوا» ره گشود که بیائید در این

منزل نمانید و از در این ظلمت سرای ژرفنای برخیزید «و اعتصموا بحبل الله جميعاً»، که راه باز است. گرچه منزل پس دراز.

باری خوبان را همین کار است که گاهی برانند و گه بخوانند، و دل باختگان را سزد که از راندن نومید نشده، خواندنش را چنگ بدامان زنند، عزیزان را برای وصول به سرمنزل وحدت، سفرنامه ره یافته کویش بهترین رهنماست. بنگر تا با یکدیگر منازل را واپس نهیم:

«آنکس که پندارد خدا را با توهمات و خیالات قلبی می توان شناخت، هم او مشرک است و هر آنکس که ادعا کند که خدا را با اسم می شناسد نه با معنی با این کار اعتراف به سخنی ناپسند کرده و طعن زده است.

زیرا اسم حادث است، و هر آنکس که گمان کند اسم و معنی را با هم می پرستند با این کار برای خداوند شریک قرار داده و هر کس که پندارد معنی را با نشانه و صفت می پرستند نه با درک و فهم، پس به چیزی دور از ذهن حواله کرده است و هر کس ادعا کند که صفت و موصوف را با هم می پرستند بکلی توحید را باطل کرده. زیرا صفت غیر موصوف است و کسی که پندارد موصوف را به صفت اضافه کرده پس بزرگ را کوچک کرده است و آنگونه که شایسته و سزاوار است خدا را نشناخته است.»

تا اینجا همه سنگ نا امیدی بر سر راه سالک نهادن است و دلباخته سلوک را ره گشائی از این تنگناها آرزوست، راوی گوید پرسیدم که پس راه توحید واقعی چیست؟! حضرت فرمودند «راه بحث گشوده است دقت کن تا دریابی:

شناخت ذاتی که حاضر است پیش از پرداختن به صفت اوست و شناخت صفات ذات غائب پیش از دیدن اوست. او را می شناسی و از نشانه او با خبر می شوی و توسط هم او به نفس خود معرفت می یابی، نه توسط خودت و از جانب خود و به این نکته پی خواهی برد که آنچه در تو می باشد از برای او و بخاطر خود اوست. همان گونه که برادران حضرت یوسف به او گفتند: آیا براستی تو یوسفی و او

گفت من یوسفم. پس او را توسط خود شناختند نه بوسیله دیگری و نه توسط خیالات قلبی و بافته‌های ذهنی»^(۱)

این حدیث شریف بهترین ره‌گشای معرفت است نه معرفت ذات بلکه رهنمای اسماء که ما را بیش از این مقامی نیست، دقت شود که برادران یوسف بسا چند روزی با او و در کنار او بودند او را نمی‌شناختند، هم او بود که خود را به ایشان معرفی کرد.

با من بودی، ترا نمی‌دانستم یا من بودی ترا نمی‌دانستم

رفتم زیان من و ترا دانستم تا من بودی ترا نمی‌دانستم

(فیض کاشانی)

حیات تو هم اوست^(۲) قیام تو با حضرت قیوم است، تو با او می‌بینی و با او می‌شنوی تو هر روز در نماز می‌گوئی بحول الله و قوته اقوم و اقعده، اگر دانی که لاحول و لا قوة الا بالله می‌یابی که یک مور با قدرت خدای گام بر می‌دارد و کهکشانها نیز...

و با توجه به معارف حدیث فوق چون یافتی که اسم و صفت او از ذاتش جدا نیست و در حقیقت خود ذات است، چون حق بین نگری او را می‌بینی نحن اقرب الیه من حبل الوريد.

اگر از خود به درآئی و به عالم بیرون نگری جز او نمی‌بینی. «أَيْنَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ»^(۳) حدیث شریف نوافل نه خاص اهل نوافل است که شمول همگانی را در بر دارد و لیکن اهل نوافل آن را می‌یابند و می‌فهمند و سایرین را از آن معرفت خبری نیست، ما اگر بجای قرائت بی توجه دعای شریف کمیل یک شب جمعه به ژرف‌اندیشی چند جمله آغازین آن پردازیم کافیهست که با معرفت اسماء آشنائی

۱- امام صادق علیه السلام تحف العقول

۲- هو حیات کل شیء کافی کتاب توحید

یابیم.

هستی رحمت است، چه چیز را می‌یابید که از هستی بهره‌مند نباشد، اما هستی هست اوست «برحمتک الّتی وسعت کل شیء»، ساختار کدام موجود سرشار از علم نیست، دنیای جماد، اتم‌ها، مولکول‌ها، پروتون‌ها، نوترون‌ها، فلزات همه دریائی از علم‌اند، بعالم گیاهان درآی یک دکترای کشاورزی بعد از سالها رنج از بخشی از این معرفت نصیب دارد، وای از عظمت عالم حیوانات و صدها شگفتا از عظمت ساختار انسان بویژه روحش، این علم‌ها کجاست؟ «بعلمک الّتی احاط بکل شیء»، علم بی‌عالم هم متصور است. عالم خود موجودات‌اند یا حضرت عالمی اینجا در کار تجلی است؟! ادیم زمین سفره عالم اوست

بر این خوان یغما چه دشمن چه دوست
از این خاک تیره چند قسم حیوانات سر بر می‌آورد، اینهمه میوه از کجا به نمایش برخاسته‌اند. کیست که از خاک پنبه می‌سازد؟ مگر نه اینست که انواع لبنیات و گوشت و پوست و پشم، همه سر از خاک بر می‌آورند، این سفره وسیع جز اینست که حضرت رزاق را بتماشای نهاده، اینجا سر عطردانی را بر تو ای خواننده عزیز گشودم تا اگر از شمیم آن لذتی یافتی، این مجموعه عطرافشان را به دقت بخوانی که راه معرفت منحصرأ از این شاهراه است، توضیحاتی که جناب حجة الاسلام آقای افتخار در این دو مجلد بحث فرموده‌اند بطور مبسوط ره‌گشای وصول با این منزل است بویژه برداشت‌هایی که از کتاب گرانقدر شرح اسماء حکیم سبزواری برگرفته‌اند.

امید که زحمات این نوشتار معرفت افزا مأجور درگاه حق تعالی گردد.

کریم - محمود حقیقی

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۵.....	۲۵۱- «یا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ» (ای پروردگار بیت الحرام)
۱۱.....	۲۵۲- «یا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ» (ای پروردگار ماه محترم)
۱۲.....	۲۵۳- «یا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ» (ای پروردگار سرزمین محترم)
۱۲.....	۲۵۴- «یا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ» (ای پروردگار رکن و مقام)
۱۴.....	۲۵۵- «یا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ» (ای پروردگار مشعری که محترم است)
۱۴.....	۲۵۶- «یا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ» (ای پروردگار مسجد محترم)
۱۴.....	۲۵۷- «یا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ» (ای پروردگار حل و حرام)
۱۵.....	۲۵۸- «یا رَبَّ النُّورِ وَالظُّلَامِ» (ای پروردگار روشنائی و تاریکی)
۱۶.....	۲۵۹- «یا رَبَّ الشَّجِيئَةِ وَالسَّلَامِ» (ای پروردگار تحیت و سلام)
۱۶.....	۲۶۰- «یا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ» (ای صاحب قدرتی که در خلائق است)
۱۷.....	۲۶۱- «یا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ» (ای حکم کننده ترین حکم کنندگان و ای حاکم ترین حاکمان)
۱۷.....	۲۶۲- «یا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ» (ای عادل ترین عادلان)
۱۷.....	۲۶۳- «یا أَصْلَحَ الصَّادِقِينَ» (ای صادق تر از همه صادقین)
۱۸.....	۲۶۴- «یا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ» (ای طاهرین طاهران)
۱۹.....	۲۶۵- «یا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ» (ای بهترین آفرینندگان)
۱۹.....	۲۶۶- «یا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ» (ای سریع ترین حسابگران)
۲۰.....	۲۶۷- «یا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ» (ای شنواترین شنوندگان)
۲۰.....	۲۶۸- «یا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ» (ای بیناترین بینایان)
۲۰.....	۲۶۹- «یا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ» (ای شفیع ترین شفاعت کنندگان)
۲۱.....	۲۷۰- «یا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ» (ای کریم ترین کریمان)

- ۲۷۱ - «یا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ» (ای تکیه گاه کسی که تکیه گاهی ندارد)..... ۲۲
- ۲۷۲ - «یا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ» (ای اعتماد کسی که اعتمادی ندارد)..... ۲۲
- ۲۷۳ - «یا ذُّخْرَ مَنْ لَا ذُّخْرَ لَهُ» (ای ذخیره کننده کسی که ذخیره ای ندارد)..... ۲۳
- ۲۷۴ - «یا حِزْرَ مَنْ لَا حِزْرَ لَهُ» (ای حرز کسی که حرزی ندارد)..... ۲۴
- ۲۷۵ - «یا غِیَاثَ مَنْ لَا غِیَاثَ لَهُ» (ای فریادرس کسی که فریادرس ندارد)..... ۲۴
- ۲۷۶ - «یا فُخْرَ مَنْ لَا فُخْرَ لَهُ» (ای مایه افتخار کسی که افتخاری ندارد)..... ۲۴
- ۲۷۷ - «یا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ» (ای عزت کسی که عزتی ندارد)..... ۲۵
- ۲۷۸ - «یا مُعِینَ مَنْ لَا مُعِینَ لَهُ» (ای یاور کسی که یآوری ندارد)..... ۲۵
- ۲۷۹ - «یا اَنْیَسَ مَنْ لَا اَنْیَسَ لَهُ» (ای مونس کسی که مونسی ندارد)..... ۲۶
- ۲۸۰ - «یا اَمَانَ مَنْ لَا اَمَانَ لَهُ» (ای مایه امنیت کسی که امنیت ندارد)..... ۲۷
- ۲۸۱ - «یا عَاصِمَ» (ای عصمت دهنده از لغزشها)..... ۲۸
- ۲۸۲ - «یا قَائِمَ» (ای استوار و پابرجا)..... ۲۸
- ۲۸۳ - «یا دَائِمَ» (ای دائم)..... ۲۹
- ۲۸۴ - «یا رَاحِمَ» (ای رحمت کننده)..... ۲۹
- ۲۸۵ - «یا سَالِمَ» (ای کسی که از همه عیبها پاک است)..... ۳۰
- ۲۸۶ - «یا حَاکِمَ» (ای حکم کننده)..... ۳۱
- ۲۸۷ - «یا عَالِمَ» (ای دانا)..... ۳۲
- ۲۸۸ - «یا قَاسِمَ» (ای قسمت کننده، بخشش کننده)..... ۳۲
- ۲۸۹ - «یا قَابِضَ» (ای گیرنده و جمع کننده)..... ۳۲
- ۲۹۰ - «یا بَاسِطَ» (ای گشایش دهنده و بسط دهنده)..... ۳۳
- ۲۹۱ - «یا عَاصِمَ مَنْ اسْتَعَصَمَهُ» (ای عصمت دهنده به کسی که از او طلب عصمت می کند)..... ۳۵
- ۲۹۲ - «یا رَاحِمَ مَنْ اسْتَرْحَمَهُ» (ای رحم کننده به کسی که از او طلب رحم کند)..... ۳۵
- ۲۹۳ - «یا غَافِرَ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ» (ای بخشنده به کسی که از او طلب بخشش کند)..... ۳۵
- ۲۹۴ - «یا نَاصِرَ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ» (ای کمک کننده به کسی که از او طلب کمک کند)..... ۳۶
- ۲۹۵ - «یا حَافِظَ مَنْ اسْتَخَفَّظَهُ» (ای حفظ کننده کسی که از او طلب حفظ کند)..... ۳۶
- ۲۹۶ - «یا مُکْرِمَ مَنْ اسْتَكْرَمَهُ» (ای بزرگوار کننده کسی که از او طلب بزرگواری کند)..... ۳۷

- ۲۹۷- «یا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَ» (ای رشد دهنده کسی که از او طلب رشد کند)..... ۳۷
- ۲۹۸- «یا صَرِيحَ مَنِ اسْتَصْرَحَ» (ای دادرس کسی که از او طلب دادرسی کند)..... ۳۹
- ۲۹۹- «یا مُعِينَ مَنِ اسْتَعَانَهُ» (ای یاور کسی که از او طلب یاری کند)..... ۳۹
- ۳۰۰- «یا مُغِيثَ مَنِ اسْتَعَاثَهُ» (ای پناه کسی که از او پناه طلبد)..... ۴۰
- ۳۰۱- «یا عَزِيزاً لَا يُضَامُ» (ای عزیزی که ظلم کرده نمیشود)..... ۴۱
- ۳۰۲- «یا لَطِيفاً لَا يُرَامُ» (ای لطیفی که ذات او قصد کرده نمیشود)..... ۴۱
- ۳۰۳- «یا قَتِيماً لَا يُنَامُ» (ای پاینده ای که نمی خوابد)..... ۴۲
- ۳۰۴- «یا دَائِماً لَا يَفُوتُ» (ای دائمی که از بین نمی رود)..... ۴۲
- ۳۰۵- «یا حَيّاً لَا يَمُوتُ» (ای زنده ای که نمی میرد)..... ۴۲
- ۳۰۶- «یا مُلْكاً لَا يَزُولُ» (ای پادشاهی که پادشاهیش زوال نمی پذیرد)..... ۴۳
- ۳۰۷- «یا بَاقِياً لَا يَفْنَى» (ای وجود دائمی که فنا نمی شود)..... ۴۳
- ۳۰۸- «یا عَالِماً لَا يُجْهَلُ» (ای عالمی که جاهل نمی شود)..... ۴۳
- ۳۰۹- «یا صَدَقاً لَا يُطْغَمُ» (ای صمدی که غذا داده نمی شود)..... ۴۴
- ۳۱۰- «یا قَوِيّاً لَا يَضْعَفُ» (ای توانائیکه عاجز نشود)..... ۴۵
- ۳۱۱- ۳۱۲ «یا أَحَدٌ یا وَاحِدٌ» (ای تنها - ای یگانه)..... ۴۶
- ۳۱۳- «یا شَاهِدٌ» (ای حاضر و ای بینا)..... ۵۲
- ۳۱۴- «یا مَاجِدٌ» (ای بزرگوار)..... ۵۲
- ۳۱۵- «یا حَامِدٌ» (ای ستوده شده، ای ستاینده)..... ۵۲
- ۳۱۶- «یا رَاشِدٌ» (ای رشد دهنده)..... ۵۳
- ۳۱۷- «یا بَاعِثٌ» (ای برانگیزنده)..... ۵۳
- ۳۱۸- «یا وَارِثٌ» (ای ارث برنده)..... ۵۴
- ۳۱۹- «یا ضَارٌ» (ای ضرر زننده) ۳۲۰- «یا نَافِعٌ» (ای نفع دهنده)..... ۵۴
- ۳۲۱- «یا أَكْثَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ» (ای بزرگتر از هر بزرگی)..... ۵۵
- ۳۲۲- «یا أَكْثَرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ» (ای کریم تر از هر کریم)..... ۵۵
- ۳۲۳- «یا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ» (ای مهربان تر از هر مهربانی)..... ۵۵
- ۳۲۴- «یا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَلِيمٍ» (ای داناتر از هر دانا)..... ۵۶
- ۳۲۵- «یا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ» (ای حکیم تر از هر حکیمی)..... ۵۶

- ۳۲۶- «يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ» (ای قدیم تر از هر قدیمی)..... ۵۶
- ۳۲۷- «يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ» (ای بزرگتر از هر بزرگی)..... ۵۷
- ۳۲۸- «يَا أَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ» (ای لطیف تر از هر لطیفی)..... ۵۷
- ۳۲۹- «يَا أَجَلَّ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ» (ای جلیل تر از هر جلیل)..... ۵۷
- ۳۳۰- «يَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ» (ای عزیز تر از هر عزیز)..... ۵۸
- ۳۳۱- «يَا أَكْرَمَ الصَّفْحِ» (ای کسی که گذشتش بزرگووارانه است)..... ۵۹
- ۳۳۲- «يَا عَظِيمَ الْمَنِّ» (ای کسی که نعمتش و منش بر خلاق عظیم است)..... ۵۹
- ۳۳۳- «يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ» (ای کسی که خیر او بی نهایت است)..... ۵۹
- ۳۳۴- «يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ» (ای کسی که بزرگواری و بخشش او قدیم است)..... ۵۹
- ۳۳۵- «يَا دَائِمَ اللَّطْفِ» (ای کسی که لطف او دائمی است)..... ۶۰
- ۳۳۶- «يَا لَطِيفَ الصَّنْعِ» (ای کسی که صنعتش لطیف است)..... ۶۰
- ۳۳۷- «يَا مُنْقَسَ الْكَرْبِ» (ای برطرف کننده اندوه)..... ۶۰
- ۳۳۸- «يَا كَاشِفَ الضُّرِّ» (ای برطرف کننده ضرر)..... ۶۰
- ۳۳۹- «يَا مَالِكَ الْمُلْكِ» (ای مالک تمام عالم هستی)..... ۶۰
- ۳۴۰- «يَا قَاضِيَ الْحَقِّ» (ای قضاوت کننده به حق - ای مقدر کننده به حق ای قضاوت کننده ای که بر حقی)..... ۶۱
- ۳۴۱- «يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفَى» (ای کسی که او در عهدش وفاکننده است)..... ۶۲
- ۳۴۲- «يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ» (ای کسی که او در وفایش قوی است)..... ۶۲
- ۳۴۳- «يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ» (ای کسی که قوت او، یا قوت در وفای به عهد او در حد اعلی است)..... ۶۳
- ۳۴۴- «يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ قَرِيبٌ» (ای کسی که در عین بلند مرتبه بودن به همه موجودات نزدیک است)..... ۶۳
- ۳۴۵- «يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ» (ای کسی که قرب او لطیف است)..... ۶۴
- ۳۴۶- «يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ» (ای کسی که در عین لطافت شریف است و لطف او اشرف از همه لطفها است)..... ۶۵
- ۳۴۷- «يَا مَنْ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ» (ای کسی که در عین شرافت، مقتدر است)..... ۶۵
- ۳۴۸- «يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ» (ای کسی که او در عزتش عظیم است)..... ۶۵

- ۳۴۹- «یا من هُوَ فِی عَظَمَتِهِ مَجِید» (ای کسی که در عین نهایت عظمت، مجید و بزرگوار است) ۶۶
- ۳۵۰- «یا من هُوَ فِی مَجْدِهِ حَمِید» (ای کسی که در بزرگواریش ستوده است) ۶۶
- ۳۵۱- «اللَّهُمَّ إِنِّی اسْتَطَلْتُ بِاسْمِكَ یَا کَافِی» (ای کفایت کننده) ۶۸
- ۳۵۲- «یا شافی» (ای شفادهنده) ۶۸
- ۳۵۳- «یا وافی» (ای پرداخت کننده حقوق افراد، ای وفاکننده به عهد) ۶۹
- ۳۵۴- «یا معافی» (ای رها کننده از مکروه «سختی و گرفتاری و مریضی») ۷۰
- ۳۵۵- «یا هادی» (ای هدایت کننده) ۷۰
- ۳۵۶- «یا داعی» (ای دعوت کننده) ۷۳
- ۳۵۷- «یا قاضی» (ای حکم کننده) ۷۳
- ۳۵۸- «یا راضی» (ای راضی «خشنود») ۷۳
- ۳۵۹- «یا عالی» (ای بلند مرتبه) ۷۴
- ۳۶۰- «یا باقی» (ای پایدار) ۷۴
- ۳۶۱- «یا من کُلِّ شَیْءٍ خَاضِعٌ لَهُ» (ای کسی که همه اشیاء خاضعند در برابر او) ۷۵
- ۳۶۲- «یا من کُلِّ شَیْءٍ خَاشِعٌ لَهُ» (ای کسی که همه اشیاء خاشعند در برابر او) ۷۵
- ۳۶۳- «یا من کُلِّ شَیْءٍ کَانَتْ لَهُ» (ای کسی که همه چیز موجود است برای او) ۷۵
- ۳۶۴- «یا من کُلِّ شَیْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ» (ای کسی که همه اشیاء، به سبب موجود است) ۷۹
- ۳۶۵- «یا من کُلِّ شَیْءٍ مُّنیبٌ اِلَیْهِ» (ای کسی که همه چیز رجوع کننده بسوی او) ۷۹
- ۳۶۶- «یا من کُلِّ شَیْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ» (ای کسی که همه اشیاء از او خائف و ترسانند) ۸۰
- ۳۶۷- «یا من کُلِّ شَیْءٍ قَائِمٌ بِهِ» (ای کسی که همه اشیاء به او قیام دارند) ۸۱
- ۳۶۸- «یا من کُلِّ شَیْءٍ صائرٌ اِلَیْهِ» (ای کسی که همه اشیاء در حال تحول بسوی او هستند) ۸۱
- ۳۶۹- «یا من کُلِّ شَیْءٍ یُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ» (ای کسی که همه اشیاء، تسبیح گوی او هستند) ۸۲
- ۳۷۰- «یا من کُلِّ شَیْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ» (ای کسی که همه اشیاء نابودند مگر وجه او) ۸۳
- ۳۷۱- «یا من لَمْ یَمُتْ اِلَّا اِلَیْهِ» (ای کسی که محل فراری جز بسوی او نیست) ۸۵
- ۳۷۲- «یا من لَمْ یَفْزَعْ اِلَّا اِلَیْهِ» (ای کسی که پناهگاهی جز بسوی او نیست) ۸۶
- ۳۷۳- «یا من لَمْ یَقْصَدْ اِلَّا اِلَیْهِ» (ای کسی که هدف و مقصودی جز بسوی او نیست) ۸۶
- ۳۷۴- «یا من لَا مَنجائیَ اِلَّا اِلَیْهِ» (ای کسی که محل نجاتی جز بسوی او نیست) ۸۷

- ۳۷۵- «يَا مَنْ لَا يُزَعَّبُ إِلَّا إِلَيْهِ» (ای کسی که رغبت کرده نمی شود مگر بسوی او)..... ۸۷
- ۳۷۶- «يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ» (ای کسی که هیچ حرکت و قوتی نیست مگر بواسطه او)..... ۸۸
- ۳۷۷- «يَا مَنْ لَا يَسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ» (ای کسی که کمک خواسته نمی شود مگر از او)..... ۸۸
- ۳۷۸- «يَا مَنْ لَا يَتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ» (ای کسی که توکل کرده نمی شود مگر بر او)..... ۸۹
- ۳۷۹- «يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ» (ای کسی که امید بسته نمی شود مگر به او)..... ۸۹
- ۳۸۰- «يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا آيَاهُ» (ای کسی که عبادت کرده نمی شود مگر او)..... ۸۹
- ۳۸۱- «يَا خَيْرَ الْمَرْهُومِينَ» (ای بهترین کسی که از او می ترسند)..... ۹۲
- ۳۸۲- «يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ» (ای بهترین کسی که به او رغبت شده)..... ۹۲
- ۳۸۳- «يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ» (ای بهترین طلب شدگان)..... ۹۲
- ۳۸۴- «يَا خَيْرَ الْمُسْتَوَلِينَ» (ای بهترین کسی که از او سؤال شده)..... ۹۳
- ۳۸۵- «يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ» (ای بهترین کسی که قصد کرده شده)..... ۹۳
- ۳۸۶- «يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ» (ای بهتری کسی که ذکر کرده شده)..... ۹۴
- ۳۸۷- «يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ» (ای بهترین کسی که شکر شده)..... ۹۴
- ۳۸۸- «يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ» (ای بهترین کسی که دوست داشته شده)..... ۹۵
- ۳۸۹- «يَا خَيْرَ الْمَدْعُومِينَ» (ای بهترین دعوت شدگان)..... ۹۹
- ۳۹۰- «يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنَسِينَ» (ای بهترین انس گیرندگان)..... ۹۹
- ۳۹۱- «يَا غَافِرٍ» (ای بخشنده)..... ۱۰۰
- ۳۹۲- «يَا سَاتِرٍ» (ای پوشاننده)..... ۱۰۰
- ۳۹۳- «يَا قَادِرٍ» (ای توانا)..... ۱۰۰
- ۳۹۴- «يَا قَاهِرٍ» (ای غالب بر بندگان و امور آنها)..... ۱۰۱
- ۳۹۵- «يَا فَاطِرٍ» (ای خالق - ای شکافنده)..... ۱۰۱
- ۳۹۶- «يَا كَاسِرٍ» (ای شکننده)..... ۱۰۲
- ۳۹۷- «يَا جَابِرٍ» (ای جبران کننده، ای حکم کننده مطلق)..... ۱۰۳
- ۳۹۸- «يَا ذَاكِرٍ» (ای یاد کننده)..... ۱۰۳
- ۳۹۹- «يَا نَاطِرٍ» (ای نظر دارنده - ای بیننده)..... ۱۰۴
- ۴۰۰- «يَا نَاصِرٍ» (ای کمک کننده، پیروز کننده)..... ۱۰۴

- ۴۰۱ - «يَا مَنْ خَلَقَ نَسَوِي» (ای کسی که خلق کرد موجودات را با استواری و اعتدال در خلقت) ۱۰۵
- ۴۰۲ - «يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدِي» (ای کسی که تقدیر کرد «اندازه کرد» و سپس هدایت کرد) ۱۰۵
- ۴۰۳ - «يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبُلُوِي» (ای کسی که بلا را از بین می برد) ۱۰۶
- ۴۰۴ - «يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوِي» (ای کسی که نجوی را می شنود) ۱۰۶
- ۴۰۵ - «يَا مَنْ يَنْقِذُ الْغَرَقِي» (ای کسی که غریق را نجات می دهد) ۱۰۶
- ۴۰۶ - «يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلَكِي» (ای کسی که هالکان را نجات می دهد) ۱۰۷
- ۴۰۷ - «يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضِي» (ای کسی که مریض ها را شفا می دهد) ۱۰۷
- ۴۰۸ - «يَا مَنْ أَصْحَكَ وَابْكِي» (ای کسی که می خنداند و می گریاند) ۱۰۷
- ۴۰۹ - «يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَخْيِي» (ای کسی که می میراند و زنده می کند) ۱۰۸
- ۴۱۰ - «يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى» (ای کسی که خلق کرد زوج زن و مرد را) ... ۱۱۲
- ۴۱۱ - «يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ» (ای کسی که در خشکی و دریا راه اوست) ۱۱۳
- ۴۱۲ - «يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ» (ای کسی که در آفاق، آیات اوست) ۱۱۳
- ۴۱۳ - «يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ» (ای کسی که در نشانه ها، برهان اوست) ۱۱۴
- ۴۱۴ - «يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ» (ای کسی که در مرگ، قدرت اوست) ۱۱۴
- ۴۱۵ - «يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ» (ای کسی که در قبور، عبرت اوست) ۱۱۵
- ۴۱۶ - «يَا مَنْ فِي الْقِيَمَةِ مُلْكُهُ» (ای کسی که در قیامت پادشاهی او هویدا می شود) ۱۱۶
- ۴۱۷ - «يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ» (ای کسی که هیبت او وقت حساب روشن می شود) .. ۱۱۶
- ۴۱۸ - «يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَائُهُ» (ای کسی که در میزان، قضاوت اوست) ۱۱۷
- ۴۱۹ - «يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ» (ای کسی که در بهشت، پاداش اوست) ۱۱۸
- ۴۲۰ - «يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ» (ای کسی که در آتش، کیفر اوست) ۱۱۸
- ۴۲۱ - «يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ» (ای کسی که بسوی او فرار می کنند) ۱۲۰
- ۴۲۲ - «يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ» (ای کسی که گناهکاران از او طلب کمک می کنند) ۱۲۱
- ۴۲۳ - «يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصُدُ الْمُتَنَبِّهُونَ» (ای کسی که بازگشت کنندگان او را قصد می کنند) ۱۲۱
- ۴۲۴ - «يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ» (ای کسی که زاهدان بسوی او رغبت می کنند) ۱۲۲
- ۴۲۵ - «يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحِيرُونَ» (ای کسی که متحیران به او پناه می برند) ۱۲۴
- ۴۲۶ - «يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ» (ای کسی که مریدها به او انس می گیرند) ۱۲۴

- ۴۲۷ - «يَا مَنْ بِهِ يَفْتَحِرُ الْمُجْتَبُونَ» (ای کسی که محبتان باو افتخار می کنند)..... ۱۲۴
- ۴۲۸ - «يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِنُونَ» (ای کسی که خطا کاران در عفو او طمع دارند).... ۱۲۵
- ۴۲۹ - «يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُؤَقِنُونَ» (ای کسی که اهل یقین بسوی او آرامش می یابند)..... ۱۲۵
- ۴۳۰ - «يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ» (ای کسی که توکل کنندگان بر او توکل می کنند)..... ۱۲۶
- ۴۳۱ - «يَا حَبِيب» (ای دوست)..... ۱۲۷
- ۴۳۲ - «يَا طَبِيب» (ای طبیب)..... ۱۲۷
- ۴۳۳ - «يَا قَرِيب» (ای نزدیک)..... ۱۲۷
- ۴۳۴ - «يَا رَقِيب» (ای مراقب، ای حافظ)..... ۱۲۸
- ۴۳۵ - «يَا حَسِيب» (ای حسابرس، ای کفایت کننده)..... ۱۲۸
- ۴۳۶ - «يَا مُهَيْب» (ای با هیبت)..... ۱۲۸
- ۴۳۷ - «يَا مُثِيب» (ای پاداش دهنده)..... ۱۲۹
- ۴۳۸ - «يَا مُجِيب» (ای اجابت کننده)..... ۱۲۹
- ۴۳۹ - «يَا خَبِير» (ای آگاه)..... ۱۲۹
- ۴۴۰ - «يَا بَصِير» (ای بینا)..... ۱۳۰
- ۴۴۱ - «يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيب» (ای نزدیکتر از هر نزدیک)..... ۱۳۱
- ۴۴۲ - «يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيب» (ای محبوب تر از هر محبوب - ای محب تر از هر محب).... ۱۳۱
- ۴۴۳ - «يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِير» (ای بینا تر از هر بینا)..... ۱۳۱
- ۴۴۴ - «يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِير» (ای آگاه تر از هر آگاه)..... ۱۳۱
- ۴۴۵ - «يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيف» (ای شریف تر از هر شریف)..... ۱۳۲
- ۴۴۶ - «يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيع» (ای رفیع تر از هر رفیع)..... ۱۳۲
- ۴۴۷ - «يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِي» (ای قوی تر از هر قوی)..... ۱۳۲
- ۴۴۸ - «يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غَنَى» (ای غنی تر از هر غنی)..... ۱۳۲
- ۴۴۹ - «يَا أَبْجُودَ مِنْ كُلِّ جَوَاد» (ای بخشنده تر از هر بخشنده)..... ۱۳۳
- ۴۵۰ - «يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رُئُوف» (ای رئوف تر از هر رئوفی)..... ۱۳۳
- ۴۵۱ - «يَا غَالِباً غَيْرَ مَغْلُوب» (ای غالبی که مغلوب نمی شود - همیشه غالب است)..... ۱۳۴
- ۴۵۲ - «يَا صَانِعاً غَيْرَ مَصْنُوع» (ای صانعی که مصنوع نیست)..... ۱۳۴
- ۴۵۳ - «يَا خَالِقاً غَيْرَ مَخْلُوق» (ای خالقی که مخلوق نیست)..... ۱۳۴

- ۴۵۴ - «یا مالِکاً غَیْرَ مَمْلُوکٍ» (ای مالکی که مملوک نیست)..... ۱۳۵
- ۴۵۵ - «یا قاهرأً غَیْرَ مَقْهُورٍ» (ای قاهری که مقهور نیست)..... ۱۳۵
- ۴۵۶ - «یا رافِعاً غَیْرَ مَرْفُوعٍ» (ای رافعی که رفعت داده شده نیست و رفعتش ذاتی است)..... ۱۳۵
- ۴۵۷ - «یا حافِظاً غَیْرَ مَحْفُوظٍ» (ای نگهبانی که نیازی به محافظت ندارد)..... ۱۳۶
- ۴۵۸ - «یا ناصرأً غَیْرَ مَنْصُورٍ» (ای نصرت دهنده‌ای که نصرت شده نیست)..... ۱۳۶
- ۴۵۹ - «یا شَاهِداً غَیْرَ غَائِبٍ» (ای شاهدی که غائب نیست)..... ۱۳۶
- ۴۶۰ - «یا قَرِیباً غَیْرَ بَعِیدٍ» (ای نزدیکی که دور نیست)..... ۱۳۷
- ۴۶۱ - «یا نَورَ النُّورِ» (ای نور نور)..... ۱۳۸
- ۴۶۲ - «یا مُنَوِّرَ النُّورِ» (ای عطاکننده نور به نور - ای نورانی کننده نور)..... ۱۴۷
- ۴۶۳ - «یا خالِقَ النُّورِ» (ای خالق نور)..... ۱۴۸
- ۴۶۴ - «یا مُدَبِّرَ النُّورِ» (ای تدبیر کننده انوار در قوس صعود)..... ۱۴۸
- ۴۶۵ - «یا مُقَدِّرَ النُّورِ» (ای تقدیر کننده انوار در قوس نزول)..... ۱۴۸
- ۴۶۶ - «یا نَورَ کُلِّ نَورٍ» (ای نور هر نوری)..... ۱۴۹
- ۴۶۷ - «یا نَوراً قَبْلَ کُلِّ نَورٍ» (ای نوری که قبل از هر نوری بوده است)..... ۱۵۰
- ۴۶۸ - «یا نَوراً بَعْدَ کُلِّ نَورٍ» (ای نوری که بعد از فَنای هر نوری است)..... ۱۵۰
- ۴۶۹ - «یا نَوراً فَوْقَ کُلِّ نَورٍ» (ای نوری که بالاتر از هر نوری است)..... ۱۵۰
- ۴۷۰ - «یا نَوراً لَیْسَ کَمِثْلِهِ نَورٌ» (ای نوری که مثل او نوری نیست)..... ۱۵۲
- ۴۷۱ - «یا مِنْ عَظائِهِ شَرِیفٌ» (ای کسی که عطای او شریف است)..... ۱۵۳
- ۴۷۲ - «یا مِنْ فِعْلِهِ لَطِیفٌ» (ای کسی که فعل او دقیق و ظریف است)..... ۱۵۳
- ۴۷۳ - «یا مِنْ لُطْفِهِ مُقِیمٌ» (ای کسی که لطفش اقامت دارد و برقرار است)..... ۱۵۳
- ۴۷۴ - «یا مِنْ إِحْسَانِهِ قَدِیمٌ» (ای کسی که احسانش قدیم است)..... ۱۵۳
- ۴۷۵ - «یا مِنْ قَوْلِهِ حَقٌّ» (ای کسی که کلامش حق است)..... ۱۵۴
- ۴۷۶ - «یا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ» (ای کسی که وعده او صدق است)..... ۱۵۵
- ۴۷۷ - «یا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ» (ای کسی که بخشش او بزرگواری است)..... ۱۵۶
- ۴۷۸ - «یا مَنْ عَذَابُهُ عَذَلٌ» (ای کسی که عذابش عدل است)..... ۱۵۶
- ۴۷۹ - «یا مَنْ ذِکْرُهُ خَلَوٌ» (ای کسی که ذکرش شیرین است)..... ۱۵۶

- ۴۸۰ - «یا مَنْ فَضَّلَهُ عَمِیم» (ای کسی که بخشش و بزرگواریش عمومیت دارد) ۱۶۰
- ۴۸۱ - «یا مُسَهِّل» (ای آسان کننده) ۱۶۲
- ۴۸۲ - «یا مُفَصِّل» (ای تفصیل دهنده) ۱۶۲
- ۴۸۳ - «یا مُبَدِّل» (ای تبدیل کننده) ۱۶۲
- ۴۸۴ - «یا مُذَلِّل» (ای کوچک کننده) ۱۶۳
- ۴۸۵ - «یا مُنْزِل» (ای نازل کننده) ۱۶۴
- ۴۸۶ - «یا مُنْوِل» (ای عطا کننده) ۱۶۴
- ۴۸۷ - «یا مُفْضِّل» (ای فضیلت دهنده - ای برتری دهنده) ۱۶۵
- ۴۸۸ - «یا مُجْزِل» (ای عظیم کننده) ۱۶۵
- ۴۸۹ - «یا مُمְهِل» (ای مهلت دهنده) ۱۶۶
- ۴۹۰ - «یا مُجْمِل» (ای نیکوئی کننده - ای انجام دهنده کار زیبا) ۱۶۷
- ۴۹۱ - «یا مَنْ یَرِیْ وَ لَا یُرِیْ» (ای کسی که می بیند ولی دیده نمی شود) ۱۶۸
- ۴۹۲ - «یا مَنْ یَخْلُقْ وَ لَا یُخْلَقْ» (ای کسی که خلق می کند ولی خلق نمی شود) ۱۷۲
- ۴۹۳ - «یا مَنْ یَهْدِی وَ لَا یُهْدِیْ» (ای کسی که هدایت می کند ولی هدایت نمی شود) ۱۷۲
- ۴۹۴ - «یا مَنْ یُحْیِیْ وَ لَا یُحْیِیْ» (ای کسی که زنده می کند ولی زنده نمی شود) ۱۷۳
- ۴۹۵ - «یا مَنْ یَسْئَلْ وَ لَا یَسْئَلْ» (ای کسی که سؤال می کند ولی سؤال کرده نمی شود) ۱۷۳
- ۴۹۶ - «یا مَنْ یُطْعِمْ وَ لَا یُطْعِمْ» (ای کسی که اطعام می کند ولی اطعام کرده نمی شود) ۱۷۴
- ۴۹۷ - «یا مَنْ یُجِیْرُ وَ لَا یُجَارُ عَلَیْهِ» (ای کسی که پناه می دهد و بکسی پناهنده نمی شود) ۱۷۴
- ۴۹۸ - «یا مَنْ یَقْضِیْ وَ لَا یُقْضِیْ عَلَیْهِ» (ای کسی که قضاوت و امر می کند ولی نسبت به او قضاوت کرده نمی شود) ۱۷۵
- ۴۹۹ - «یا مَنْ یُحْکِمْ وَ لَا یُحْکَمُ عَلَیْهِ» (ای کسی که حکم می کند ولی درباره او حکم کرده نمی شود) ۱۷۵
- ۵۰۰ - «یا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَكُنْ لَهُ کُفُوًا أَحَدٌ» (ای کسی که نمی زاید و زاده نشده و برای او همانندی نیست، که یگانه است) ۱۷۵
- ۵۰۱ - «یا نِعَمَ الْحَسِیب» (ای بهترین حسابگر) ۱۸۰
- ۵۰۲ - «یا نِعَمَ الطَّبِیب» (ای بهترین درمان کننده) ۱۸۰
- ۵۰۳ - «یا نِعَمَ الرَّقِیب» (ای بهترین مراقب) ۱۸۰

- ۵۰۴ - «یا نِعْمَ الْقَرِيبُ» (ای بهترین نزدیک) ۱۸۰
- ۵۰۵ - «یا نِعْمَ الْمُجِيبُ» (ای بهترین اجابت کننده) ۱۸۱
- ۵۰۶ - «یا نِعْمَ الْحَبِيبُ» (ای بهترین دوست) ۱۸۱
- ۵۰۷ - «یا نِعْمَ الْكَفِيلُ» (ای بهترین کفایت کننده) ۱۸۲
- ۵۰۸ - «یا نِعْمَ الْوَكِيلُ» (ای بهترین وکیل) ۱۸۲
- ۵۰۹ - «یا نِعْمَ الْمَوْلَى» (ای بهترین صاحب اختیار) ۱۸۲
- ۵۱۰ - «یا نِعْمَ النَّصِيرُ» (ای بهترین یاور) ۱۸۲
- ۵۱۱ - «یا سُورُورَ الْعَارِفِينَ» (ای مایه شادمانی عارفان) ۱۸۴
- ۵۱۲ - «یا مَتَى الْمُحِبِّينَ» (ای آرزوی محبتان عاشقان) ۱۸۵
- ۵۱۳ - «یا أَنْیسَ الْمُریدِینَ» (ای مونس مریدها) ۱۸۷
- ۵۱۴ - «یا حَبِیبَ التَّوَابِینَ» (ای دوست توبه کنندگان) ۱۸۷
- ۵۱۵ - «یا رَازِقَ الْمُقَلِّینَ» (ای روزی دهنده بیچارگان) ۱۸۷
- ۵۱۶ - «یا رَجَاءَ الْمُذْنِبِینَ» (ای امیدگناهاران) ۱۸۸
- ۵۱۷ - «یا قُرَّةَ عَیْنِ الْعَابِدِینَ» (ای مایه خوشحالی عابدین) ۱۸۸
- ۵۱۸ - «یا مُنْقِصَ غَمِّ الْمَكْرُوبِینَ» (ای برطرف کننده غم و گرفتاری اندوهناکان) ۱۹۰
- ۵۱۹ - «یا مُفْرِجَ غَمِّ الْمَظْمُومِینَ» (ای گشاینده کار گرفتاران) ۱۹۰
- ۵۲۰ - «یا إِلَهَ الْأَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ» (ای خدای اولین و آخرین (مخلوقات و انسانها)) ۱۹۱
- ۵۲۱ - «یا زَیِّنَا» (ای پروردگار ما) ۱۹۱
- ۵۲۲ - «یا إِلَهَنَا» (ای خدای ما) ۱۹۱
- ۵۲۳ - «یا سَیِّدَنَا» (ای آقای ما) ۱۹۱
- ۵۲۴ - «یا مَوْلَانَا» (ای صاحب ما) ۱۹۱
- ۵۲۵ - «یا ناصِرَنَا» (ای یاور ما) ۱۹۱
- ۵۲۶ - «یا حَافِظَنَا» (ای حفظ کننده ما) ۱۹۲
- ۵۲۷ - «یا دَلِیلَنَا» (ای راهنمای ما) ۱۹۲
- ۵۲۸ - «یا مُعِیْنَنَا» (ای کمک کننده ما) ۱۹۲
- ۵۲۹ - «یا حَبِیبَنَا» (ای دوست ما) ۱۹۲
- ۵۳۰ - «یا طَیِّبَنَا» (ای طیب ما) ۱۹۲

- ۵۳۱- «يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْأَبْرَارِ» (ای پروردگار انبیاء و نیکان)..... ۱۹۳
- ۵۳۲- «يَا رَبَّ الصَّادِقِينَ وَالْأَخْيَارِ» (ای پروردگار صدیقان و برگزیدگان)..... ۱۹۳
- ۵۳۳- «يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ» (ای پروردگار باغ و آتش)..... ۲۰۰
- ۵۳۴- «يَا رَبَّ الصِّغَارِ وَالْكِبَارِ» (ای پروردگار کوچکها و بزرگها «از همه چیز»)..... ۲۰۱
- ۵۳۵- «يَا رَبَّ الْخُبُوبِ وَالشَّيَارِ» (ای پروردگار دانه‌ها و میوه‌ها)..... ۲۰۱
- ۵۳۶- «يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ» (ای پروردگار نهرها و درختان)..... ۲۰۲
- ۵۳۷- «يَا رَبَّ الصُّحَارَى وَالْقِفَارِ» (ای پروردگار صحراها و زمین‌های خالی)..... ۲۰۳
- ۵۳۸- «يَا رَبَّ الْبُرَارَى وَالْبَحَارِ» (ای پروردگار زمین‌ها و دریاها)..... ۲۰۴
- ۵۳۹- «يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ» (ای پروردگار شب و روز)..... ۲۰۵
- ۵۴۰- «يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ» (ای پروردگار امور آشکار و پنهان)..... ۲۰۵
- ۵۴۱- «يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ» (ای کسی که امر او در همه اشیاء نفوذ دارد)..... ۲۰۷
- ۵۴۲- «يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ» (ای کسی که علم او به همه اشیاء ملحق است)..... ۲۰۷
- ۵۴۳- «يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ» (ای کسی که قدرت او به همه اشیاء رسیده است)..... ۲۰۷
- ۵۴۴- «يَا مَنْ لَا تُخْصِي الْعِبَادُ نِعْمَتَهُ» (ای کسی که نعمتهای او را بسندگان نمی‌توانند بشمارند)..... ۲۰۸
- ۵۴۵- «يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ» (ای کسی که خلائق، شکر او را نمی‌توانند بجای آورند)..... ۲۰۸
- ۵۴۶- «يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَنْهَامُ جَلَالَهُ» (ای کسی که فهم‌ها جلال او را درک نمی‌کنند)..... ۲۰۹
- ۵۴۷- «يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ» (ای کسی که وهم‌ها به کنه «ذات» او نمی‌رسند)..... ۲۰۹
- ۵۴۸- «يَا مَنْ الْعَظَمَةُ وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَائُهُ» (ای کسی که عظمت و کبریا، ردای اوست)..... ۲۱۰
- ۵۴۹- «يَا مَنْ لَا تُرَدُّ الْعِبَادُ قَضَائَهُ» (ای کسی که بندگان قضا و قدر او را تغییر نمی‌دهند)..... ۲۱۱
- ۵۵۰- «يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ» (ای کسی که هیچ ملکی نیست مگر ملک او)..... ۲۱۲
- ۵۵۱- «يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَائُهُ» (ای کسی که هیچ عطائی نیست مگر عطای او)..... ۲۱۲
- ۵۵۲- «يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى» (ای کسی که مثل برتر و بالاترین مثل مخصوص اوست)..... ۲۱۳
- ۵۵۳- «يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا» (ای کسی که صفات برتر مخصوص اوست)..... ۲۱۴
- ۵۵۴- «يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى» (ای کسی که آخرت و ابتدای جهان مخصوص اوست)..... ۲۱۴
- ۵۵۵- «يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى» (ای کسی که جنة المأوى ملک اوست)..... ۲۱۵
- ۵۵۶- «يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى» (ای کسی که نشانه‌های بزرگ مخصوص اوست)..... ۲۱۶

- ۵۵۷ - «يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى» (ای کسی که اسماء حسنی مخصوص اوست)..... ۲۱۷
- ۵۵۸ - «يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ» (ای کسی که حکم و قضاوت مخصوص اوست)..... ۲۱۸
- ۵۵۹ - «يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْقَضَاءُ» (ای کسی که هوا و فضا ملک اوست)..... ۲۱۸
- ۵۶۰ - «يَا مَنْ لَهُ الْفَرْشُ وَ الثَّرَى» (ای کسی که عرش و زمین ملک اوست)..... ۲۱۸
- ۵۶۱ - «يَا مَنْ لَهُ السَّمَوَاتُ الْعُلَى» (ای کسی که آسمانهای بلند ملک اوست)..... ۲۲۰
- ۵۶۲ - «يَا عَفُو» (ای آمرزنده) ای بسیار عفو کننده..... ۲۲۱
- ۵۶۳ - «يَا غَفُور» (ای بخشنده)..... ۲۲۱
- ۵۶۴ - «يَا صَبُور» (ای صبور)..... ۲۲۱
- ۵۶۵ - «يَا شَكُور» (ای بسیار تشکر کننده و حق شناس)..... ۲۲۲
- ۵۶۶ - «يَا رُؤُوف» (ای مهربان)..... ۲۲۲
- ۵۶۷ - «يَا عَظُوف» (ای با عاطفه)..... ۲۲۲
- ۵۶۸ - «يَا مَسْنُول» (ای کسی که از او سؤال کرده می شود)..... ۲۲۳
- ۵۶۹ - «يَا وَدُود» (ای دوست دار و ای محب خاص)..... ۲۲۳
- ۵۷۰ - «يَا سُبُوح» (ای پاک و ای مستحق هر گونه ستایش)..... ۲۲۳
- ۵۷۱ - «يَا قُدُوس» (ای منزّه و پاک)..... ۲۲۴
- ۵۷۲ - «يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ» (ای کسی که عظمت او از آسمان هویدا است)..... ۲۲۵
- ۵۷۳ - «يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ» (ای کسی که در زمین نشانه های او هویدا است)..... ۲۲۵
- ۵۷۴ - «يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلِيلُهُ» (ای کسی که دلائل او در همه اشیاء وجود دارد)..... ۲۲۶
- ۵۷۵ - «يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ» (ای کسی که عجائش در دریاهاست)..... ۲۲۶
- ۵۷۶ - «يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ» (ای کسی که در کوهها خزائن اوست)..... ۲۲۷
- ۵۷۷ - «يَا مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ» (ای کسی که خلق را آغاز کرد و سپس آنها را بر می گرداند)..... ۲۲۷
- ۵۷۸ - «يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ» (ای کسی که برگشت تمام امور بسوی اوست)..... ۲۲۸
- ۵۷۹ - «يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ» (ای کسی که لطفش را در همه چیز آشکار کرد)..... ۲۲۸
- ۵۸۰ - «يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ» (ای کسی که خلقت هر چیزی را نیکو قرار داد)..... ۲۲۹
- ۵۸۱ - «يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلْقِ قُدْرَتُهُ» (ای کسی که قدرت او در همه چیز تصرف دارد)..... ۲۳۰

- ۵۸۲ - «یا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ» (ای حبیب کسی که حبیبی ندارد) ۲۳۱
- ۵۸۳ - «یا طَیِّبَ مَنْ لَا طَیِّبَ لَهُ» (ای طیب کسی که طیب ندارد) ۲۳۱
- ۵۸۴ - «یا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ» (ای اجابت کننده کسی که اجابت کننده ای ندارد) ... ۲۳۲
- ۵۸۵ - «یا شَفِیقَ مَنْ لَا شَفِیقَ لَهُ» (ای مشفق کسی که مشفق ندارد) ۲۳۲
- ۵۸۶ - «یا رَفِیقَ مَنْ لَا رَفِیقَ لَهُ» (ای رفیق کسی که رفیقی ندارد) ۲۳۲
- ۵۸۷ - «یا مُغِیْثَ مَنْ لَا مُغِیْثَ لَهُ» (ای فریادرس کسی که فریاد رسی ندارد) ۲۳۳
- ۵۸۸ - «یا دَلِیلَ مَنْ لَا دَلِیلَ لَهُ» (ای راهنمای کسی که راهنمایی ندارد) ۲۳۳
- ۵۸۹ - «یا آئِسَ مَنْ لَا آئِسَ لَهُ» (ای مونس کسی که مونس ندارد) ۲۳۵
- ۵۹۰ - «یا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ» (ای رحمت کننده کسی که رحمت کننده ای ندارد) ۲۳۵
- ۵۹۱ - «یا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ» (ای مصاحب کسی که مصاحبی ندارد) ۲۳۶
- ۵۹۲ - «یا کَافِیَ مَنْ إِشْتَفَا» (ای کفایت کننده کسی که از او طلب کفایت می کند) ۲۳۷
- ۵۹۳ - «یا هَادِیَ مَنْ اسْتَهْدَاهُ» (ای هدایت کننده هر که از او طلب هدایت کند) ۲۳۷
- ۵۹۴ - «یا کَالِیَ مَنْ إِشْتَكَلَاهُ» (ای نگهدار هر که از او طلب نگهداری کند) ۲۳۷
- ۵۹۵ - «یا رَاجِعِیَ مَنْ إِسْتَرْعَاهُ» (ای اداره و حفظ کننده هر که از او طلب حفظ و اداره امورش کند) ۲۳۸
- ۵۹۶ - «یا شَافِیَ مَنْ إِشْتَفَاهُ» (ای شفا دهنده هر که از او طلب شفا کند) ۲۳۸
- ۵۹۷ - «یا قَاضِیَ مَنْ إِسْتَقْضَاهُ» (ای قضاوت کننده هر که از او طلب قضاوت کند) ۲۳۹
- ۵۹۸ - «یا مُغْنِیَ مَنْ إِشْتَفَاهُ» (ای بی نیاز کننده هر که از او طلب بی نیازی کند) ۲۳۹
- ۵۹۹ - «یا مُوَفِّیَ مَنْ إِشْتَوَاهُ» (ای وفا کننده هر که از او طلب وفا کند) ۲۴۰
- ۶۰۰ - «یا مُقَوِّیَ مَنْ إِشْتَقَوَاهُ» (ای تقویت کننده هر که از او طلب قوت کند) ۲۴۰
- ۶۰۱ - «یا وَلِیَیَ مَنْ إِشْتَوَلَاهُ» (ای ولی هر که از او طلب ولایت کند) ۲۴۱
- ۶۰۲ - «یا خَالِقَ» (ای آفریننده) ۲۴۲
- ۶۰۳ - «یا رَازِقَ» (ای روزی دهنده) ۲۴۲
- ۶۰۴ - «یا نَاطِقَ» (ای گویا) ۲۴۲
- ۶۰۵ - «یا صَادِقَ» (ای صادق) ۲۴۳
- ۶۰۶ - «یا فَالِقَ» (ای شکافنده) ۲۴۳
- ۶۰۷ - «یا فَارِقَ» (ای جدا کننده، ای فرق گذارنده) ۲۴۳

- ۶۰۸ - «یا فاتیق» (ای گشاینده بسته‌ها) ۲۴۴
- ۶۰۹ - «یا راتیق» (ای بسته کن گشوده‌ها) ۲۴۴
- ۶۱۰ - «یا ساییق» (ای سابق بر همه موجودات) ۲۴۵
- ۶۱۱ - «یا ساییق» (ای بلند مرتبه) ۲۴۵
- ۶۱۲ - «یا مَنْ یَقْلِبُ اللَّیْلَ وَ النَّهَارَ» (ای کسی که روز و شب را می‌گرداند و جایگزین یکدیگر می‌کند) ۲۴۶
- ۶۱۳ - «یا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَ الْأَنْوَارَ» (ای کسی که ظلمتها و نورها را خلق کرد) ۲۴۶
- ۶۱۴ - «یا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَ الْحَرَّ» (ای کسی که خلق کرد سایه و گرمی آفتاب را) ۲۴۷
- ۶۱۵ - «یا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ» (ای کسی که خورشید و ماه را مستخر کرد) ۲۴۷
- ۶۱۶ - «یا مَنْ قَدَّرَ الْخَیْرَ وَ الشَّرَّ» (ای کسی که خیر و شر را تقدیر کرد) ۲۴۸
- ۶۱۷ - «یا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَ الْحَیْوةَ» (ای کسی که موت و حیات را خلق کرد) ۲۴۹
- ۶۱۸ - «یا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرَ» (ای کسی که خلق و امر، مخصوص اوست) ۲۵۰
- ۶۱۹ - «یا مَنْ لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا» (ای کسی که نه مصاحبی گرفت و نه فرزندی دارد) ۲۵۱
- ۶۲۰ - «یا مَنْ لَیْسَ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ» (ای کسی که در مملکت و پادشاهیش شریکی نیست) ۲۵۱
- ۶۲۱ - «یا مَنْ لَمْ یَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الدُّلَّ» (ای کسی که چنین نیست که بخاطر کوچکی، صاحب و ناصری داشته باشد) ۲۵۱
- ۶۲۲ - «یا مَنْ یُعَلِّمُ مُرَادَ الْمُرِیدِینَ» (ای کسی که مراد مریدین را می‌داند) ۲۵۲
- ۶۲۳ - «یا مَنْ یُعَلِّمُ ضَمِیرَ الصَّامِتِینَ» (ای کسی که ضمیر افراد خاموش را می‌داند) ۲۵۳
- ۶۲۴ - «یا مَنْ یَسْمَعُ أَنْیْنَ الْوَاهِنِینَ» (ای کسی که ناله درماندگان و خواوشدگان را می‌شنود) ۲۵۳
- ۶۲۵ - «یا مَنْ یرِی بُكَاءَ الْخَائِفِینَ» (ای کسی که گریه ترسندگان را می‌بیند) ۲۵۳
- ۶۲۶ - «یا مَنْ یَمْلِکُ حَوَائِجَ السَّائِلِینَ» (ای کسی که مالک احتیاجات درخواست کنندگان است) ۲۵۴
- ۶۲۷ - «یا مَنْ یَقْبَلُ عَذْرَ التَّائِبِینَ» (ای کسی که عذر توبه کنندگان را می‌پذیرد) ۲۵۴
- ۶۲۸ - «یا مَنْ لَا یُضْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِینَ» (ای کسی که اعمال مفسدین را اصلاح نمی‌کند) ۲۵۵

- ۶۲۹ - «يَا مَنْ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ» (ای کسی که اجر محسنین را ضایع نمی‌کند).... ۲۵۶
- ۶۳۰ - «يَا مَنْ لَا يَبْغِدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ» (ای کسی که از قلوب عارفین دور نمی‌شود).... ۲۵۶
- ۶۳۱ - «يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ» (ای بهترین بهترین‌ها)..... ۲۵۷
- ۶۳۲ - «يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ» (ای کسی که بقائش دائمی است) ۲۵۸
- ۶۳۳ - «يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ» (ای شنوۀ دعا)..... ۲۵۸
- ۶۳۴ - «يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ» (ای کسی که عطایش همه موجودات را در برگرفته)..... ۲۵۸
- ۶۳۵ - «يَا غَافِرَ الْخَطَا» (ای بخشندۀ همه خطاها)..... ۲۵۹
- ۶۳۶ - «يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ» (ای بوجود آورندۀ آسمان)..... ۲۵۹
- ۶۳۷ - «يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ» (ای کسی که بلا و امتحان او نیکوست)..... ۲۵۹
- ۶۳۸ - «يَا جَمِيلَ الشَّأ» (ای زیبا ستایش)..... ۲۶۱
- ۶۳۹ - «يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ» (ای صاحب رفعت ازلی)..... ۲۶۲
- ۶۴۰ - «يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ» (ای بسیار وفاکننده)..... ۲۶۲
- ۶۴۱ - «يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ» (ای کسیکه پاداش او با ارزش است)..... ۲۶۲
- ۶۴۲ - «يَا سَتَّارَ» (ای پرده پوش)..... ۲۶۴
- ۶۴۳ - «يَا غَفَّارَ» (ای آمرزنده)..... ۲۶۴
- ۶۴۴ - «يَا قَهَّارَ» (ای غلبه کننده)..... ۲۶۴
- ۶۴۵ - «يَا جَبَّارَ» (ای جبران کننده یا مجبور کننده)..... ۲۶۵
- ۶۴۶ - «يَا صَبَّارَ» (ای بسیار صبور)..... ۲۶۵
- ۶۴۷ - «يَا بَارَ» (ای نیکوکار)..... ۲۶۶
- ۶۴۸ - «يَا مَخْتَارَ» (ای مختار)..... ۲۶۶
- ۶۴۹ - «يَا فَتَّاحَ» (ای گشاینده)..... ۲۶۷
- ۶۵۰ - «يَا نَفَّاحَ» (ای کسی که نسیم رحمت او در حال وزیدن است)..... ۲۶۷
- ۶۵۱ - «يَا مُرْتَحِّمَ» (ای مایۀ ابتهاج و شادمانی همه، یا ای گشایش دهنده از بلاها)..... ۲۶۸
- ۶۵۲ - «يَا مَنْ خَلَقَنِي وَ سَوَّانِي» (ای کسی که مرا خلق کرد و معتدل گردانید)..... ۲۶۹
- ۶۵۳ - «يَا مَنْ رَزَقَنِي وَ رَبَّانِي» (ای کسی که به من روزی داد و مرا تربیت کرد)..... ۲۶۹
- ۶۵۴ - «يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَ سَقَانِي» (ای کسی که به من غذا داد و سیراب کرد)..... ۲۶۹
- ۶۵۵ - «يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَ أَذْنَانِي» (ای کسی که مرا به خود نزدیک کرد)..... ۲۷۰

- ۶۵۶ - «يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَانِي» (ای کسی که مرا حفظ کرد و کفایت نمود)..... ۲۷۰
- ۶۵۷ - «يَا مَنْ حَفَظَنِي وَكَلَانِي» (ای کسی که مرا محافظت کرد و بخود اعتماد بخشید)..... ۲۷۱
- ۶۵۸ - «يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَاعْنَانِي» (ای کسی که به من عزت و منزلت داد)..... ۲۷۱
- ۶۵۹ - «يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي» (ای کسی که مرا موفق کرد و راهبری نمود)..... ۲۷۱
- ۶۶۰ - «يَا مَنْ أَسَنَنِي وَأَوَانِي» (ای کسی که مرا به خودش مأنوس کرد و مأوا داد)..... ۲۷۲
- ۶۶۱ - «يَا مَنْ آمَنَنِي وَأَخْيَانِي» (ای کسی که مرا میراند و زنده کرد)..... ۲۷۲
- ۶۶۲ - «يَا مَنْ يُجِئُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ» (ای کسی که حق را با کلماتش محقق می‌کند)..... ۲۷۴
- ۶۶۳ - «يَا مَنْ يَقْبَلُ الثَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ» (ای کسی که توبه بندگان را می‌پذیرد)..... ۲۷۵
- ۶۶۴ - «يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ» (ای کسی که بین انسان و قلبش حائل می‌شود)..... ۲۷۵
- ۶۶۵ - «يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ» (ای کسی که شفاعت نفع نمی‌دهد مگر به اذن او)..... ۲۷۶
- ۶۶۶ - «يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ» (ای کسی که او نسبت به آنکه از راه او گمراه شده آگاه‌تر است)..... ۲۷۹
- ۶۶۷ - «يَا مَنْ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ» (ای کسی که حکم او را کسی عقب نمی‌اندازد)..... ۲۸۰
- ۶۶۸ - «يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ» (ای کسی که هیچ چیز قضای او را بر نمی‌گرداند)..... ۲۸۰
- ۶۶۹ - «يَا مَنْ أَنْقَادَ كُلَّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ» (ای کسی که همه اشیاء فرمانبر امر او هستند)..... ۲۸۱
- ۶۷۰ - «يَا مَنْ السَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ» (ای کسی که آسمانها پیچیده شده در دست او اوست)..... ۲۸۱
- ۶۷۱ - «يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ» (ای کسی که بادهای را بشارت دهنده رحمتش قرار داد)..... ۲۸۲
- ۶۷۲ - «يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادًا» (ای کسی که زمین را گهواره قرار داد)..... ۲۸۴
- ۶۷۳ - «يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوتَادًا» (ای کسی که کوهها را میخ قرار داد)..... ۲۸۴
- ۶۷۴ - «يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا» (ای کسی که خورشید را چراغ گردانید)..... ۲۸۴
- ۶۷۵ - «يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا» (ای کسی که ماه را نور گردانید)..... ۲۸۵
- ۶۷۶ - «يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا» (ای کسی که شب را پوشش قرار داد)..... ۲۸۵
- ۶۷۷ - «يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا» (ای کسی که روز را وقت و محل زندگی قرار داد)..... ۲۸۶
- ۶۷۸ - «يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا» (ای کسی که خواب را مایه آرامش قرار داد)..... ۲۸۶
- ۶۷۹ - «يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً» (ای کسی که آسمان را بنا نمود)..... ۲۸۷

- ۶۸۰ - «يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا» (ای کسی که اشیاء را زوج قرار داد) ۲۸۷
- ۶۸۱ - «يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِزْصَادًا» (ای کسی که آتش را کمینگاه قرار دارد) ۲۸۸
- ۶۸۲ - «يَا سَمِيع» (ای شنونده) ۲۸۹
- ۶۸۳ - «يَا شَفِيع» (ای شفاعت کننده) ۲۸۹
- ۶۸۴ - «يَا رَفِيع» (ای بلند مرتبه) ۲۹۰
- ۶۸۵ - «يَا مُنِيع» (ای بلند مقام) ۲۹۰
- ۶۸۶ - «يَا سَرِيع» (ای سریع) ۲۹۰
- ۶۸۷ - «يَا بَدِيع» (ای نو آورنده) ۲۹۱
- ۶۸۸ - «يَا كَبِير» (ای بزرگ) ۲۹۱
- ۶۸۹ - «يَا قَدِير» (ای توانای همیشگی) ۲۹۲
- ۶۹۰ - «يَا خَبِير» (ای آگاه) ۲۹۲
- ۶۹۱ - «يَا مُجِير» (ای پناه دهنده) ۲۹۳
- ۶۹۲ - «يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ» (ای زنده قبل از هر زنده‌ای) ۲۹۴
- ۶۹۳ - «يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ» (ای زنده بعد از هر زنده‌ای) ۲۹۴
- ۶۹۴ - «يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ» (ای زنده‌ای که زنده‌ای مانند او نیست) ۲۹۴
- ۶۹۵ - «يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ» (ای زنده‌ای که هیچ زنده‌ای با او شریک نیست) ۲۹۵
- ۶۹۶ - «يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَى حَيٍّ» (ای زنده‌ای که احتیاج به هیچ زنده‌ای ندارد) ۲۹۵
- ۶۹۷ - «يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ» (ای زنده‌ای که همه زنده‌ها را می‌میراند) ۲۹۵
- ۶۹۸ - «يَا حَيُّ الَّذِي يَبْزُقُ كُلَّ حَيٍّ» (ای زنده‌ای که تمام زنده‌ها را روزی می‌دهد) ۲۹۶
- ۶۹۹ - «يَا حَيُّ الَّذِي لَمْ يَرِثِ الْحَيَوَةَ مِنْ حَيٍّ» (ای زنده‌ای که حیاتش را از کسی به ارث نبرده است) ۲۹۶
- ۷۰۰ - «يَا حَيُّ الَّذِي يُعْطِي الْمَوْتَى» (ای زنده‌ای که مردگان را زنده می‌کند) ۲۹۶
- ۷۰۱ - «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ» (ای زنده‌ای که قائم و قائم دارنده موجودات است که نه خواب سبک و نه سنگین او را فرا نمی‌گیرد) ۲۹۷
- ۷۰۲ - «يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ يَا يُنْسَى» (ای ذاکری که چیزی را فراموش نمی‌کند - ای مذکوری که فراموش کرده نمی‌شود) ۲۹۸
- ۷۰۳ - «يَا مَنْ لَهُ نَوْرٌ لَا يُطْفَأُ» (ای کسیکه نوری دارد که خاموش نمی‌شود) ۲۹۹

- ۷۰۴- «يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لَا تُعَدُّ» (ای کسیکه نعمتهایش شمارش نمی‌شود)..... ۲۹۹
- ۷۰۵- «يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ» (ای کسیکه ملک و مملکتی دارد که زایل شدنی نیست).... ۳۰۰
- ۷۰۶- «يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يَحْصَى» (ای کسیکه ثنای او بحد و اندازه نمی‌آید)..... ۳۰۰
- ۷۰۷- «يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكَفِّ» (ای کسیکه جلالی دارد که کیفیت و چگونگی رانشاید).... ۳۰۱
- ۷۰۸- «يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرَكُ» (ای کسیکه آنچنان کمالی دارد که کنه آن ادراک نمی‌شود).... ۳۰۱
- ۷۰۹- «يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُزْدُ» (ای کسیکه قضای او رد کرده نمی‌شود)..... ۳۰۱
- ۷۱۰- «يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ» (ای کسیکه صفاتی دارد که دگرگون نمی‌شود)..... ۳۰۲
- ۷۱۱- «يَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لَا تُتَبَيَّرُ» (ای کسیکه خصوصیات نیکی دارد که تغییر نمی‌کند).... ۳۰۲
- ۷۱۲- «يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ» (ای پروردگار جهانیان)..... ۳۰۳
- ۷۱۳- «يَا مَالِكُ يَوْمَ الدِّينِ» (ای مالک روز جزا)..... ۳۰۳
- ۷۱۴- «يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ» (ای نهایت طلب کنندگان)..... ۳۰۳
- ۷۱۵- «يَا ظَهْرَ اللَّاحِقِينَ» (ای پشتیبان پناه آوردگان)..... ۳۰۴
- ۷۱۶- «يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ» (ای دریا بنده گریختگان)..... ۳۰۴
- ۷۱۷- «يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ» (ای کسیکه صابران را دوست میدارد)..... ۳۰۵
- ۷۱۸- «يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ» (ای کسیکه توبه کنندگان را دوست میدارد)..... ۳۰۶
- ۷۱۹- «يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَبَتِّطِينَ» (ای کسیکه طلب کنندگان پاکیزگی را دوست میدارد)..... ۳۰۶
- ۷۲۰- «يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَحَسِّنِينَ» (ای کسیکه نیکوکاران را دوست دارد)..... ۳۰۷
- ۷۲۱- «يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ» (ای کسیکه به هدایت شوندگان آگاهتر است)..... ۳۰۷
- ۷۲۲- «يَا شَفِيقٌ» (ای خیرخواه)..... ۳۱۱
- ۷۲۳- «يَا رَفِيقٌ» (ای همراه)..... ۳۱۱
- ۷۲۴- «يَا حَفِيزٌ» (ای نگهدار حسابها و مراقب و نگهبان)..... ۳۱۲
- ۷۲۵- «يَا مُحِيطٌ» (ای دربرگیرنده و برتر از همه موجودات)..... ۳۱۲
- ۷۲۶- «يَا مُقِيتٌ» (ای قوی و ای قوت دهنده)..... ۳۱۲
- ۷۲۷- «يَا مُغِيثٌ» (ای فریادرس)..... ۳۱۳
- ۷۲۸- «يَا مُعِزٌ» (ای عزیز کننده)..... ۳۱۳
- ۷۲۹- «يَا مُذِلٌّ» (ای ذلیل کننده)..... ۳۱۴
- ۷۳۰- «يَا مُبْدِئُ» (ای آغاز کننده خلقت)..... ۳۱۴

- ۷۳۱ - «یا مُعِید» (ای بازگرداننده مخلوقات) ۳۱۴
- ۷۳۲ - «یا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلاَ حِدٍّ» (ای کسیکه احدیست که ضدی ندارد) ۳۱۶
- ۷۳۳ - «یا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلاَ نِدٍّ» (ای کسیکه او واحدیست که مثل ندارد) ۳۱۶
- ۷۳۴ - «یا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلاَ عَیْبٍ» (ای آنکه صمدی بدون عیب است) ۳۱۷
- ۷۳۵ - «یا مَنْ هُوَ وَتَرٌ بِلاَ کَیْفٍ» (ای کسیکه او فرد است بدون کیفیت) ۳۱۷
- ۷۳۶ - «یا مَنْ هُوَ قاضٍ بِلاَ حَیْفٍ» (ای قضاوت کننده ای که میل به کجی در حکمش نیست) ۳۱۷
- ۷۳۷ - «یا مَنْ هُوَ رَبُّ بِلا وِزیر» (ای کسیکه او پروردگاریست بدون وزیر) ۳۱۸
- ۷۳۸ - «یا مَنْ هُوَ عَزِیزٌ بِلا ذُلٍّ» (ای کسیکه او عزیز است بدون ذلت) ۳۱۸
- ۷۳۹ - «یا مَنْ هُوَ غَنیٌ بِلا فَر» (ای کسیکه بی نیاز است که فقر بر او راهی ندارد) ۳۱۸
- ۷۴۰ - «یا مَنْ هُوَ مَلِکٌ بِلا عَزَلٍ» (ای کسیکه پادشاهی است که معزول نمیشود) ۳۱۹
- ۷۴۱ - «یا مَنْ هُوَ موصوفٌ بِلا شَبِیه» (ای کسیکه او موصوفی است که شبیه ندارد) ۳۱۹
- ۷۴۲ - «یا مَنْ ذِکْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاکِرِینَ» (ای کسیکه یاد او موجب شرافت یاد کنندگان است) ۳۲۲
- ۷۴۳ - «یا مَنْ شُکْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاکِرِینَ» (ای کسیکه شکر او باعث رستگاری و بهره بیشتر می شود) ۳۲۱
- ۷۴۴ - «یا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحامِدِینَ» (ای کسیکه حمد کردن او باعث عزت حمد کنندگان است) ۳۲۱
- ۷۴۵ - «یا مَنْ طاعَتُهُ نِجاةٌ لِلْمُطِیعِینَ» (ای کسیکه اطاعت کردنش موجب نجات اطاعت کنندگان است) ۳۲۲
- ۷۴۶ - «یا مَنْ بَأْیُهُ مَفْتوحٌ لِلطَّالِبِینَ» (ای کسیکه در او برای طلب کنندگان باز است) ۳۲۲
- ۷۴۷ - «یا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنْبِیِّینَ» (ای کسیکه راه او برای بازگشت کنندگان روشن است) ۳۲۴
- ۷۴۸ - «یا مَنْ آیاتُهُ برهانٌ لِلنَّاطِرِینَ» (ای کسی که نشانه های او برای نظر کنندگان روشن است و راهنماست) ۳۲۵
- ۷۴۹ - «یا مَنْ کِتابَتُهُ تَذِکِرَةٌ لِلْمُتَّقِینَ» (ای کسی که کتابش تذکر است برای تقوی پیشگان) ۳۲۸
- ۷۵۰ - «یا مَنْ رِزْقُهُ عَمومٌ لِلطَّانِعِینَ وَ الْعاصِینَ» (ای کسیکه رزق او شامل اطاعت کنندگان و عصیان گران نسبت به خداوند می شود) ۳۲۹

- ۷۵۱ - «یا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ» (ای کسی که رحمتش به محسنین نزدیک است) ۳۲۹
- ۷۵۲ - «یا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ» (ای کسی که مبارک است نام او) ۳۳۰
- ۷۵۳ - «یا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ» (ای کسی که عظمتش بزرگ و متعالی است) ۳۳۱
- ۷۵۴ - «یا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ» (ای کسی که هیچ معبودی غیر او نیست) ۳۳۱
- ۷۵۵ - «یا مَنْ جَلَّ ثَنَاءُهُ» (ای کسی که تعریف و تمجید او بزرگ است) ۳۳۲
- ۷۵۶ - «یا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاءُهُ» (ای کسی که اسماء او پاک است) ۳۳۲
- ۷۵۷ - «یا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ» (ای کسی که بقاء او دائمی است) ۳۳۲
- ۷۵۸ - «یا مَنْ الْعَظَمَةُ بِهَا تُهَيَّأُ» (ای کسی که عظمت، حُسن و جمال اوست) ۳۳۳
- ۷۵۹ - «یا مَنْ الْكِبْرِيَاءُ رِذَائُهُ» (ای کسی که کبریا، لباس روی اوست) ۳۳۳
- ۷۶۰ - «یا مَنْ لَا تُحْصَى آلَائُهُ» (ای کسی که نعمتهای باطنی او قابل شمارش نیست) ۳۳۳
- ۷۶۱ - «یا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعَمَاتُهُ» (ای کسی که نعمتهای ظاهریش به شماره در نمی آید) ۳۳۴
- ۷۶۲ - «یا مُعِين» (ای کمک کننده) ۳۳۵
- ۷۶۳ - «یا امین» (ای امین) ۳۳۵
- ۷۶۴ - «یا مُبِين» (ای روشن و آشکار) ۳۳۷
- ۷۶۵ - «یا متین» (ای قوی) ۳۳۷
- ۷۶۶ - «یا مَكِين» (ای صاحب منزلت) ۳۳۷
- ۷۶۷ - «یا رشید» (ای رشددهنده، ای صاحب رشد و کمال) ۳۳۸
- ۷۶۸ - «یا حَمِيد» (ای ستوده) ۳۳۸
- ۷۶۹ - «یا مَجِيد» (ای با مجد و عظمت) ۳۳۸
- ۷۷۰ - «یا شَدِيد» (ای قوی و ای شدیداً با مهر و قهر) ۳۳۹
- ۷۷۱ - «یا شهید» (ای حاضر و ای ناظر) ۳۳۹
- ۷۷۲ - «یا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ» (ای صاحب عرش مجید) ۳۴۰
- ۷۷۳ - «یا ذَا الْقَوْلِ الشَّدِيدِ» (ای صاحب سخن درست و محکم) ۳۴۰
- ۷۷۴ - «یا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ» (ای صاحب فعل رشید) ۳۴۰
- ۷۷۵ - «یا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ» (ای صاحب عقاب و انتقام شدید) ۳۴۱
- ۷۷۶ - «یا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعْدِ» (ای صاحب وعد و وعید) ۳۴۱

- ۷۷۷ - «يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْخَمِيدُ» (ای کسیکه او سروری ستوده است)..... ۳۴۱
- ۷۷۸ - «يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ» (ای کسیکه او هر چه را اراده کند نسبت به هر چه بخواهد، انجام می‌دهد)..... ۳۴۲
- ۷۷۹ - «يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ» (ای کسیکه او نزدیک است و دور نیست)..... ۳۴۲
- ۷۸۰ - «يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ» (ای کسیکه او بر هر چیزی شاهد است)..... ۳۴۳
- ۷۸۱ - «يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ» (ای کسیکه او ظلم کننده به بندگان نیست)..... ۳۴۳
- ۷۸۲ - «يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرٌ» (ای کسی که نه شریکی دارد و نه وزیر)..... ۳۴۴
- ۷۸۳ - «يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ وَلَا نَظِيرٌ» (ای کسی که هیچ شبیه و نظیری ندارد)..... ۳۴۴
- ۷۸۴ - «يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُتَنِيرِ» (ای خلق کننده خورشید و ماه نورانی)..... ۳۴۴
- ۷۸۵ - «يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ» (ای بی‌نیاز کننده فقیر درمانده)..... ۳۴۴
- ۷۸۶ - «يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الضَّغِيرِ» (ای رزق دهنده بچه کوچک)..... ۳۴۴
- ۷۸۷ - «يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ» (ای رحم کننده به پیرمرد بزرگ)..... ۳۴۵
- ۷۸۸ - «يَا جَابِرَ الْعَظِيمِ الْكَسِيرِ» (ای جبران کننده استخوان شکسته)..... ۳۴۵
- ۷۸۹ - «يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ» (ای پناه ترسیده پناهخواه)..... ۳۴۵
- ۷۹۰ - «يَا مَنْ هُوَ بَعَادُهُ خَبِيرٌ» (ای کسیکه به بندگاناش آگاه و بیناست)..... ۳۴۵
- ۷۹۱ - «يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (ای کسیکه او بر همه چیز قادر است)..... ۳۴۶
- ۷۹۲ - «يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ» (ای صاحب بخشش و نعمتها)..... ۳۴۷
- ۷۹۳ - «يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ» (ای صاحب بزرگواری و کرم)..... ۳۴۷
- ۷۹۴ - «يَا خَالِقَ اللُّوحِ وَالْقَلَمِ» (ای خالق لوح و قلم)..... ۳۴۷
- ۷۹۵ - «يَا بَارِئَ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ» (ای خالق ذره‌ها و ارواح)..... ۳۴۸
- ۷۹۶ - «يَا ذَا الْبَاسِ وَالنِّقَمِ» (ای صاحب قدرت و آسیب و مجازات)..... ۳۵۰
- ۷۹۷ - «يَا مُلْهِمَ الْقَرَبِ وَالْعَجَمِ» (ای الهام کننده به عرب و غیر عرب)..... ۳۵۱
- ۷۹۸ - «يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْآلَمِ» (ای برطرف کننده رنج و درد و سختی)..... ۳۵۴
- ۷۹۹ - «يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهِمَمِ» (ای دانای باطن نفس و همتها)..... ۳۵۴
- ۸۰۰ - «يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ» (ای پروردگار خانه خدا و حرم مکه)..... ۳۵۶
- ۸۰۱ - «يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ» (ای کسیکه اشیاء را از عدم خلق کرد)..... ۳۵۷
- ۸۰۲ - «يَا فَاعِلٌ» (ای انجام دهنده)..... ۳۵۸

- ۸۰۳ - «یا جاعِل» (ای خالق، خالق هستی و کمالات هستی)..... ۳۵۸
- ۸۰۴ - «یا قابل» (ای قبول کننده توبه و چیزهای دیگر)..... ۳۵۸
- ۸۰۵ - «یا کامل» (ای کامل)..... ۳۵۹
- ۸۰۶ - «یا فاضِل» (ای جدا کننده)..... ۳۵۹
- ۸۰۷ - «یا واصل» (ای پیوند دهنده)..... ۳۶۰
- ۸۰۸ - «یا عادل» (ای عادل)..... ۳۶۰
- ۸۰۹ - «یا غالب» (ای غالب)..... ۳۶۲
- ۸۱۰ - «یا طالب» (ای طلب کننده)..... ۳۶۳
- ۸۱۱ - «یا واهب» (ای بخشنده)..... ۳۶۳
- ۸۱۲ - «یا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ» (ای کسیکه بواسطه فضل و قدرت و وسعتش نعمت بخشید)..... ۳۶۴
- ۸۱۳ - «یا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ» (ای کسیکه بواسطه جودش اکرام کرد)..... ۳۶۴
- ۸۱۴ - «یا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ» (ای کسیکه بواسطه لطفش بخشش کرد)..... ۳۶۴
- ۸۱۵ - «یا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ» (ای کسیکه بواسطه قدرتش اظهار عزت کرد)..... ۳۶۵
- ۸۱۶ - «یا مَنْ قَدَّرَ بِحُكْمَتِهِ» (ای کسیکه بواسطه حکمش تقدیر کرد)..... ۳۶۵
- ۸۱۷ - «یا مَنْ حَكَّمَ بِتَدْبِيرِهِ» (ای کسیکه بواسطه تدبیرش حکم کرد و حکومت کرد)..... ۳۶۵
- ۸۱۸ - «یا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ» (ای کسیکه بواسطه علمش تدبیر کرد)..... ۳۶۶
- ۸۱۹ - «یا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ» (ای کسیکه بواسطه حلمش گذشت کرد)..... ۳۶۶
- ۸۲۰ - «یا مَنْ دَنَىٰ فِي عُلُوِّهِ» (ای کسیکه در عین علو مرتبه اش نزدیک است)..... ۳۶۶
- ۸۲۱ - «یا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ» (ای کسیکه در عین نزدیکی اش بلند مرتبه است)..... ۳۶۶
- ۸۲۲ - «یا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ» (ای کسیکه هر چه بخواهد خلق می کند)..... ۳۶۸
- ۸۲۳ - «یا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ» (ای کسیکه هر کاری بخواهد انجام می دهد)..... ۳۶۸
- ۸۲۴ - «یا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ» (ای کسیکه هر که را بخواهد هدایت می کند)..... ۳۶۹
- ۸۲۵ - «یا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ» (ای کسیکه هر که را بخواهد گمراه می کند)..... ۳۶۹
- ۸۲۶ - «یا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ» (ای کسیکه هر که را بخواهد عذاب می کند)..... ۳۷۱
- ۸۲۷ - «یا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ» (ای کسیکه هر که را بخواهد می بخشد)..... ۳۷۱
- ۸۲۸ - «یا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ» (ای کسیکه هر که را بخواهد عزیز می کند)..... ۳۷۱
- ۸۲۹ - «یا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشَاءُ» (ای کسیکه هر که را که بخواهد ذلیل می کند)..... ۳۷۱

- ۸۳۰ - «يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ» (ای کسیکه هر چه بخواهد در ارحام صورتبندی می‌کند)..... ۳۷۲
- ۸۳۱ - «يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ» (ای کسیکه رحمتش را شامل هر که بخواهد می‌کند)..... ۳۷۲
- ۸۳۲ - «يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا» (ای کسیکه نه مصاحبی می‌گیرد نه فرزندی)..... ۳۷۳
- ۸۳۳ - «يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا» (ای کسیکه برای هر چیز اندازه‌ای قرار داده است)..... ۳۷۳
- ۸۳۴ - «يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا» (ای کسیکه در حکمش کسی را شریک نمی‌کند)..... ۳۷۳
- ۸۳۵ - «يَا مَنْ جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا» (ای کسیکه ملائکه را رسول قرار داد)..... ۳۷۴
- ۸۳۶ - «يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا» (ای کسیکه در آسمان برجهایی قرار داده است)..... ۳۷۵
- ۸۳۷ - «يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا» (ای کسیکه زمین را محل استقرار قرار داد)..... ۳۷۵
- ۸۳۸ - «يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا» (ای کسیکه از آب، بشر را خلق کرد)..... ۳۷۶
- ۸۳۹ - «يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ آتًا» (ای کسیکه برای هر چیزی وقت و مدتی قرارداد)..... ۳۷۶
- ۸۴۰ - «يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا» (ای کسیکه علمش به همه چیز احاطه دارد)..... ۳۷۶
- ۸۴۱ - «يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِدْدًا» (ای کسیکه شماره همه اشیاء را دارد)..... ۳۷۷
- ۸۴۲ - «يَا أَوَّلَ يَا آخِرَ» (ای اول، ای آخر)..... ۳۷۸
- ۸۴۳ - «يَا بَاطِنَ يَا ظَاهِرَ» (ای باطن و ای ظاهر)..... ۳۷۸
- ۸۴۴ - «يَا بَاطِنَ يَا ظَاهِرَ» (ای باطن و ای ظاهر)..... ۳۷۸
- ۸۴۵ - «يَا بَاطِنَ يَا ظَاهِرَ» (ای باطن و ای ظاهر)..... ۳۷۸
- ۸۴۶ - «يَا بَرَّ» (ای نیکوکار)..... ۳۸۰
- ۸۴۷ - «يَا حَقَّ» (ای حق)..... ۳۸۱
- ۸۴۸ - «يَا قَرْدَ» (ای یگانه)..... ۳۸۱
- ۸۴۹ - «يَا وَتَرَ» (ای تک و تنها)..... ۳۸۲
- ۸۵۰ - «يَا صَمَدَ» (ای بی‌نیاز)..... ۳۸۲
- ۸۵۱ - «يَا سَرْمَدَ» (ای دائمی)..... ۳۸۲
- ۸۵۲ - «يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عَرَفَ» (ای بهترین شناخته شدگانی که شناخته شده است)..... ۳۸۳
- ۸۵۳ - «يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ» (ای بالاترین پرستیده شدگانی که پرستیده شده‌اند)..... ۳۸۳
- ۸۵۴ - «يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ شُكِرَ» (ای بلند مرتبه‌ترین شکر شده‌ای که شکر کرده شده است)..... ۳۸۳
- ۸۵۵ - «يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ» (ای عزیزترین ذکر کرده شده‌ای که ذکر شده است)..... ۳۸۳
- ۸۵۶ - «يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ» (ای بلند مرتبه‌ترین حمد شده‌ای که حمد شده است)..... ۳۸۴

- ۸۵۷- «يَا أَقْدَمَ مُوجُودٍ طَلِبَ» (ای قدیم ترین موجودی که طلب کرده شده است)..... ۳۸۴
- ۸۵۸- «يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وَصِفَ» (ای رفیع ترین وصف کرده شده ای که وصف شده است) ... ۳۸۴
- ۸۵۹- «يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ» (ای بزرگترین مقصودی که قصد کرده شده است)..... ۳۸۴
- ۸۶۰- «يَا أَكْرَمَ مُسْتَوِلٍ سُئِلَ» (ای کریم ترین و گرامی ترین سؤال شده ای که سؤال کرده شده است)..... ۳۸۶
- ۸۶۱- «يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عَلِمَ» (ای شریف ترین محبوبی که شناخته شده است)..... ۳۸۶
- ۸۶۲- «يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ» (ای دوست گریه کنندگان)..... ۳۸۷
- ۸۶۳- «يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ» (ای مورد وثوق و پشتوانه توکل کنندگان)..... ۳۸۷
- ۸۶۴- «يَا هَادِيَ الْمَضِلِّينَ» (ای هدایت کننده گمراه کنندگان)..... ۳۸۷
- ۸۶۵- «يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ» (ای سرپرست و دوست مؤمنین)..... ۳۸۸
- ۸۶۶- «يَا آتِيسَ الذَّاكِرِينَ» (ای مونس ذکر کنندگان)..... ۳۸۸
- ۸۶۷- «يَا مُفَرِّغَ الْمَلْهُوفِينَ» (ای پناه غمزدگان)..... ۳۸۹
- ۸۶۸- «يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ» (ای نجات دهنده صادقان)..... ۳۸۹
- ۸۶۹- «يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ» (ای قادرترین قادران)..... ۳۹۰
- ۸۷۰- «يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ» (ای عالم ترین عالمان)..... ۳۹۰
- ۸۷۱- «يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ» (ای معبود تمام خلایق)..... ۳۹۰
- ۸۷۲- «يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرُ» (ای کسیکه بلند مرتبه است پس غلبه کرده است)..... ۳۹۱
- ۸۷۳- «يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرُ» (ای کسیکه مالک است، پس می تواند)..... ۳۹۱
- ۸۷۴- «يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرُ» (ای کسیکه در همه چیز و با همه چیز است، پس از همه چیز باخبر است)..... ۳۹۱
- ۸۷۵- «يَا مَنْ عَبِدَ فَشَكَرُ» (ای کسیکه پرستیده شده، پس جزای خیر داد و تشکر کرد)..... ۳۹۲
- ۸۷۶- «يَا مَنْ عَصَى فَقَفَرُ» (ای کسیکه عصیان شد، پس بخشید)..... ۳۹۲
- ۸۷۷- «يَا مَنْ لَا تَخْوِيهِ الْفِكْرُ» (ای کسیکه افکار، به او احاطه نمی یابند)..... ۳۹۳
- ۸۷۸- «يَا مَنْ لَا يَذِرُكُهُ بَصَرُ» (ای کسیکه چشم (ظاهر) او را درک نمی کند)..... ۳۹۳
- ۸۷۹- «يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرُ» (ای کسیکه هیچ کار کوچکی یا اثری از کسی از او مخفی نمی ماند)..... ۳۹۴
- ۸۸۰- «يَا رَازِقَ الْبَشَرِ» (ای روزی دهنده بشر)..... ۳۹۴

- ۸۸۱ - «یا مُقَدِّرَ کُلِّ قَدَرٍ (ای تقدیر کننده هر اندازه ای)..... ۳۹۴
- ۸۸۲ - «یا حَافِظَ» (ای نگاهدار)..... ۳۹۵
- ۸۸۳ - «یا باری» (هر دو به معنای خالق است)..... ۳۹۵
- ۸۸۵ - «یا باذِخ» (ای متکبر)..... ۳۹۵
- ۸۸۶ - «یا فارِج» (ای برطرف کننده بلاها - گشایش دهنده)..... ۳۹۵
- ۸۸۷ - «یا فاتِح» (ای گشاینده)..... ۳۹۶
- ۸۸۸ - «یا کاشِف» (ای برطرف کننده - هویدا کننده)..... ۳۹۶
- ۸۸۹ - «یا ضامن» (ای ضمانت کننده)..... ۳۹۶
- ۸۹۰ - «یا آمرُ» (یا ناهی) (ای امر کننده - ای نهی کننده)..... ۳۹۷
- ۸۹۲ - «یا مَنْ لَا یَعْلَمُ الْغِیْبَ إِلَّا هُوَ» (ای کسیکه غیر او علم به غیب را نمی داند)..... ۳۹۸
- ۸۹۳ - «یا مَنْ لَا یَضُرُّهُ السُّوءُ إِلَّا هُوَ» (ای کسیکه بدی و سختی را غیر او بر نمی دارد)..... ۴۰۰
- ۸۹۴ - «یا مَنْ لَا یَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ» (ای کسیکه خلق را فقط او خلق می کند)..... ۴۰۰
- ۸۹۵ - «یا مَنْ لَا یَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ» (ای کسیکه گناهان را فقط او می بخشد)..... ۴۰۰
- ۸۹۶ - «یا مَنْ لَا یَسِیمُ النِّعْمَةَ إِلَّا هُوَ» (ای کسیکه نعمت را فقط او تمام می کند)..... ۴۰۱
- ۸۹۷ - «یا مَنْ لَا یَقْلِبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ» (ای کسی که فقط او قلوب را می گرداند)..... ۴۰۱
- ۸۹۸ - «یا مَنْ لَا یُدْبِرُ الْأُمُورَ إِلَّا هُوَ» (ای کسی که فقط او امر را او تدبیر می کند)..... ۴۰۱
- ۸۹۹ - «یا مَنْ لَا یُنْزِلُ الْغَیْثَ إِلَّا هُوَ» (ای کسی که فقط او باران را فرو می ریزد)..... ۴۰۲
- ۹۰۰ - «یا مَنْ لَا یَسْطُرُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ» (ای کسی که فقط او ارزاق را به همه می رساند)..... ۴۰۲
- ۹۰۱ - «یا مَنْ لَا یُحْیِ الْمَوْتِیَ إِلَّا هُوَ» (ای کسی که مردگان را فقط او زنده می کند)..... ۴۰۲
- ۹۰۲ - «یا مُعِینَ الضُّعَفَاءِ» (ای یاور ضعیفان)..... ۴۰۴
- ۹۰۳ - «یا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ» (ای مصاحب غریبان دور افتاده از وطن)..... ۴۰۴
- ۹۰۴ - «یا نَاصِرَ الْأَوْلِیَاءِ» (ای یاور دوستان)..... ۴۰۴
- ۹۰۵ - «یا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ» (ای غلبه کننده و درهم کوبنده دشمنان)..... ۴۰۵
- ۹۰۶ - «یا رَافِعَ السَّمَاءِ» (ای رفیع کننده آسمان)..... ۴۰۵
- ۹۰۷ - «یا أُنِیسَ الْأَصْفِیَاءِ» (ای مونس پاکان و صافی شدگان)..... ۴۰۶
- ۹۰۸ - «یا حَبِیبَ الْتَقِیَّاءِ» (ای دوست تقوی پیشگان)..... ۴۰۶
- ۹۰۹ - «یا کُنْزَ الْفُقَرَاءِ» (ای گنج فقرا)..... ۴۰۶

- ۹۱۰ - «یا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ» (ای خدای اغنیاء)..... ۴۰۷
- ۹۱۱ - «یا أَكْرَمَ الْكَرَمَاءِ» (ای کریم ترین کریمان)..... ۴۰۸
- ۹۱۲ - «یا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ» (ای کفایت کننده از همه چیز)..... ۴۰۹
- ۹۱۳ - «یا قَانِمًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ» (ای کسی که حاکم بر همه چیز است)..... ۴۰۹
- ۹۱۴ - «یا مَنْ لَا يَشْبَهُهُ شَيْءٌ» (ای کسی که چیزی به او شبیه نیست)..... ۴۰۹
- ۹۱۵ - «یا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُكَلِّهِ شَيْءٌ» (ای کسی که چیزی به ملک او اضافه نمی شود)..... ۴۱۰
- ۹۱۶ - «یا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ» (ای کسی که هیچ چیزی برای او پوشیده نیست)..... ۴۱۰
- ۹۱۷ - «یا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ» (ای کسی که چیزی از خزائن او کم نمی شود)..... ۴۱۰
- ۹۱۸ - «یا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ» (ای کسی که مثل او چیزی نیست)..... ۴۱۱
- ۹۱۹ - «یا مَنْ لَا يَمُوتُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ» (ای کسی که چیزی از علم او مخفی نمی ماند)..... ۴۱۱
- ۹۲۰ - «یا مَنْ هُوَ خَبِيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ» (ای کسی که او به همه چیز بیناست)..... ۴۱۱
- ۹۲۱ - «یا مَنْ وَسَّعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ» (ای کسی که رحمت او همه چیز را فرا گرفته)..... ۴۱۲
- ۹۲۲ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكَرِّمٌ» (خدایا من از تو به نامت درخواست می کنم ای اکرام کننده)..... ۴۱۳
- ۹۲۳ - «یا مُطْعِمٌ» (ای اطعام کننده)..... ۴۱۳
- ۹۲۴ - «یا مُنْعِمٌ» (ای نعمت دهنده)..... ۴۱۳
- ۹۲۵ - «یا مُعْطَى» (ای عطا کننده)..... ۴۱۴
- ۹۲۶ - «یا مُغْنَى» (ای بی نیاز کننده)..... ۴۱۴
- ۹۲۷ - «یا مُقْفَى» (ای سرمایه دهنده)..... ۴۱۴
- ۹۲۸ - «یا مُفْنَى» (ای فنا کننده)..... ۴۱۴
- ۹۲۹ - «یا مُحْيِي» (ای زنده کننده)..... ۴۱۵
- ۹۳۰ - «یا مُرْضِي» (ای راضی کننده)..... ۴۱۵
- ۹۳۱ - «یا مُنْجِي» (ای نجات دهنده)..... ۴۱۶
- ۹۳۲ - «یا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ» (ای اول و آخر هر چیزی)..... ۴۱۷
- ۹۳۳ - «یا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَلِيكَهُ» (ای خدای هر چیز، و زمامدارش)..... ۴۱۷
- ۹۳۴ - «یا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ صَانِعَهُ» (ای پروردگار همه چیز، و صانعش)..... ۴۱۷
- ۹۳۵ - «یا بَارِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقَهُ» (ای به وجود آورنده هر چیز، و خالقش)..... ۴۱۸

- ۹۳۶ - «یا قَابِضُ كُلِّ شَیْءٍ وَ بَاسِطُهُ» (ای گردآورنده و جمع کننده هر چیز و بسط دهنده اش) ۴۱۸
- ۹۳۷ - «یا مُبْدِئُ كُلِّ شَیْءٍ وَ مُعِیدُهُ» (ای شروع کننده به خلقت هر چیز و برگرداننده اش) ۴۱۸
- ۹۳۸ - «یا مُنْشِئُ كُلِّ شَیْءٍ وَ مُقَدِّرُهُ» (ای ایجاد کننده همه چیز و تقدیر کننده اش) ۴۲۱
- ۹۳۹ - «یا مُکَوِّنُ كُلِّ شَیْءٍ وَ مُحَوِّلُهُ» (ای موجود کننده هر چیز و متحول کننده اش) ۴۲۱
- ۹۴۰ - «یا مُحِیْئُ كُلِّ شَیْءٍ وَ مُمِیْتُهُ» (ای زنده کننده هر چیز، و میراننده اش) ۴۲۲
- ۹۴۱ - «یا خَالِقُ كُلِّ شَیْءٍ وَ وَارِثُهُ» (ای خلق کننده هر چیز، و به ارث برنده اش) ۴۲۲
- ۹۴۲ - «یا خَیْرَ ذَاکِرٍ وَ مَذْکُورٍ» (ای بهترین یادکننده و یادشده) ۴۲۳
- ۹۴۳ - «یا خَیْرَ شَاکِرٍ وَ مُشْکُورٍ» (ای بهترین شکر کننده و شکر شده) ۴۲۳
- ۹۴۴ - «یا خَیْرَ حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ» (ای بهترین حمد کننده و حمد شده) ۴۲۳
- ۹۴۵ - «یا خَیْرَ شَاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ» (ای بهترین شاهد و مشهود) ۴۲۴
- ۹۴۶ - «یا خَیْرَ دَاعٍ وَ مَدْعُوٍّ» (ای بهترین ندا کننده و خواننده شده) ۴۲۴
- ۹۴۷ - «یا خَیْرَ مُجِیْبٍ وَ مُجَابٍ» (ای بهترین اجابت کننده و اجابت شده) ۴۲۵
- ۹۴۸ - «یا خَیْرَ مُوَسِّسٍ وَ اَنْیَسٍ» (ای بهترین همنشین و انس گیرنده) ۴۲۵
- ۹۴۹ - «یا خَیْرَ صَاحِبٍ وَ جَلِیْسٍ» (ای بهترین مصاحب و همنشین) ۴۲۵
- ۹۵۰ - «یا خَیْرَ مَقْصُودٍ وَ مَطْلُوبٍ» (ای بهترین قصد شده و طلب شده) ۴۲۶
- ۹۵۱ - «یا خَیْرَ حَبِیْبٍ وَ مَحْبُوبٍ» (ای بهترین دوستدار و دوست داشته شده) ۴۲۷
- ۹۵۲ - «یا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِیْبٌ» (ای کسی که برای هر که بخواندش اجابت کننده است) ۴۲۸
- ۹۵۳ - «یا مَنْ هُوَ لِمَنْ اطَاعَهُ حَبِیْبٌ» (ای کسی که محب و محبوب کسی است که اطاعتش کند) ۴۲۸
- ۹۵۴ - «یا مَنْ هُوَ اِلَى مَنْ اَحَبَّهُ قَرِیْبٌ» (ای کسی که نسبت به آن که دوستش بدارد نزدیک است) ۴۲۹
- ۹۵۵ - «یا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحَفَّظَهُ رَقِیْبٌ» (ای کسی که مراقب آن کسی است که از او طلب حفظ کند) ۴۲۹
- ۹۵۶ - «یا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاَهُ کَرِیْمٌ» (ای کسی که به کسی که به او امیدوار است کریم است و کریمانه برخورد می کند) ۴۳۰

- ۹۵۷ - «یا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاةُ حَلِيمٍ» (ای کسی که به کسی که عصیانش می‌کند حلیم و بردبار است)..... ۴۳۰
- ۹۵۸ - «یا مَنْ هُوَ فِی عَظَمَتِهِ رَحِيمٍ» (ای کسی که در عین عظمتش رحیم است)..... ۴۳۰
- ۹۵۹ - «یا مَنْ هُوَ فِی حِکْمَتِهِ عَظِيمٍ» (ای کسی که در عین حکمتش، عظیم است)..... ۴۳۱
- ۹۶۰ - «یا مَنْ هُوَ فِی إِحْسَانِهِ قَدِيمٍ» (ای کسی که احسانش ازلی است)..... ۴۳۱
- ۹۶۱ - «یا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ» (ای کسی که به آنکه او را اراده کند علیم و آگاه است)..... ۴۳۱
- ۹۶۲ - «یا مَسْبَبٌ» (ای سبب ساز)..... ۴۳۲
- ۹۶۳ - «یا مُرَغَّبٌ» (ای ترغیب کننده)..... ۴۳۲
- ۹۶۴ - «یا مُقَلَّبٌ» (ای منقلب کننده)..... ۴۳۲
- ۹۶۵ - «یا مُعْقَبٌ» (ای عقب اندازنده، ای دنبال کننده)..... ۴۳۳
- ۹۶۶ - «یا مُرْتَبٌ» (ای مرتب کننده و ترتیب دهنده و رتبه رتبه کننده)..... ۴۳۳
- ۹۶۷ - «یا مُخَوِّفٌ» (ای ترساننده)..... ۴۳۳
- ۹۶۸ - «یا مُحَذَّرٌ» (ای بر حذر دارنده)..... ۴۳۴
- ۹۶۹ - «یا مُذَكَّرٌ» (ای تذکر دهنده)..... ۴۳۴
- ۹۷۰ - «یا مُسَخَّرٌ» (ای تسخیر کننده)..... ۴۳۴
- ۹۷۱ - «یا مُغَيِّرٌ» (ای تغییر دهنده)..... ۴۳۵
- ۹۷۲ - «یا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقٌ» (ای کسی که علمش بر همه چیز سابق است)..... ۴۳۶
- ۹۷۳ - «یا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ» (ای کسی که وعده او راست است)..... ۴۳۶
- ۹۷۴ - «یا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ» (ای کسی که لطف او ظاهر است)..... ۴۳۶
- ۹۷۵ - «یا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ» (ای کسی که امر و حکمش غالب است)..... ۴۳۶
- ۹۷۶ - «یا مِنْ كِتَابَتِهِ مُحْكَمٌ» (ای کسی که کتابش با استحکام است)..... ۴۳۷
- ۹۷۷ - «یا مَنْ قَضَائُهُ كَاتِنٌ» (ای کسی که حکم او رواست و تخلف ندارد)..... ۴۳۸
- ۹۷۸ - «یا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ» (ای کسی که قرآنش بلند مرتبه است)..... ۴۳۸
- ۹۷۹ - «یا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ» (ای کسی که پادشاهیش ازلی است)..... ۴۳۸
- ۹۸۰ - «یا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ» (ای کسی که فضل و کرمش همه را شامل است)..... ۴۳۹
- ۹۸۱ - «یا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ» (ای کسی که عرش او عظیم است)..... ۴۳۹

- ۹۸۲ - «يَا مَنْ لَا يَشْفَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ» (ای کسی که شنیدن یک چیز، او را از شنیدن چیزهای دیگر مشغول نمی‌کند) ۴۴۰
- ۹۸۳ - «يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ» (ای کسی که انجام یک کار، او را از انجام کارهای دیگر مانع نمی‌شود) ۴۴۰
- ۹۸۴ - «يَا مَنْ لَا يُلْهِمُهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ» (ای کسی که یک سخن، او را از سخن دیگر باز نمی‌دارد) ۴۴۱
- ۹۸۵ - «يَا مَنْ لَا يُغْلِظُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ» (ای کسی که سؤالی از سؤال دیگر او را به اشتباه نمی‌اندازد) ۴۴۱
- ۹۸۶ - «يَا مَنْ لَا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ» (ای کسی که چیزی برای او حجاب چیز دیگر نمی‌شود) ۴۴۲
- ۹۸۷ - «يَا مَنْ لَا يُبْرِئُهُ الْإِحْصَاءُ الْمُخَيَّنِ» (ای کسی که اصرار درخواست کنندگان او را ملول نمی‌کند) ۴۴۲
- ۹۸۸ - «يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ» (ای کسی که او نهایت مراد اراده‌کنندگان است) ۴۴۳
- ۹۸۹ - «يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ» (ای کسی که او منتهای همت عارفان است) ۴۴۳
- ۹۹۰ - «يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ» (ای کسی که او منتهای طلب طلب‌کنندگان است) ۴۴۴
- ۹۹۱ - «يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ» (ای کسی که یک ذره هم در دنیا و آخرت بر او مخفی نمی‌ماند) ۴۴۴
- ۹۹۲ - «يَا خَلِيماً لَا يَمَجَلُ» (ای بردباری که عجله نمی‌کند) ۴۴۵
- ۹۹۳ - «يَا جَوَاداً لَا يَبْخُلُ» (ای جوادی که بخل نمی‌ورزد) ۴۴۶
- ۹۹۴ - «يَا صَادِقاً لَا يَخْلِفُ» (ای صادقی که خلف وعده نمی‌کند) ۴۴۶
- ۹۹۵ - «يَا وَهَّاباً لَا يَمَلُ» (ای بسیار بخشنده‌ای که از بخشش ملول نمی‌شود) ۴۴۷
- ۹۹۶ - «يَا قَاهِراً لَا يُغْلَبُ» (ای غالبی که مغلوب نمی‌شود) ۴۴۷
- ۹۹۷ - «يَا عَظِيماً لَا يَوْصَفُ» (ای بزرگی که به وصف در نمی‌آید) ۴۴۸
- ۹۹۸ - «يَا عَدَلاً لَا يَحِيفُ» (ای بسیار عادل‌ی که ظلم نمی‌کند) ۴۴۸
- ۹۹۹ - «يَا غَنِيّاً لَا يَفْتَقِرُ» (ای بی‌نیازی که فقیر نمی‌شود) ۴۴۹

۱۰۰۰ - «یا کبیراً لا یصغُر» (ای بزرگی که کوچک نمی شود) ۴۴۹

۱۰۰۱ - «یا حافظاً لا یغفل» (ای حفظ کننده ای که غافل نمی شود) ۴۴۹

طبقات اسماء ۴۵۱

مطالب لازم در فهم اسماء ۴۵۲

ترتیب اسماء ۴۵۵